

ΠΡΩΤΟΦΟΡΟ ΤΕΛΟΣ	Το Γραφείο ΚΕΝΤΡ. Α.Θ.	Μελέτες 4-3443	Κατάλογος 3275
--------------------	---------------------------	-------------------	-------------------

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ἀκαδημίας 78Δ, 106 78 Ἀθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 23 Αὐγούστου 2007 Ἀρ. Φύλ. 756-757 (1069-1070) Ἔτος 54ον 1,00€

ΓΙΑ ΤΟ ΝΤΙΜΠΕΪΤ
Βέτο τοῦ ΠΑΣΟΚ καί ἀνοχή τῆς Ν.Δ.
ὑπέρ τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. καί κατά τῆς Δ.Α.

ΣΕΛ. 6

Προσχωρήσεις στελεχῶν
τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. καί ΔΗ.Κ.ΚΙ.
στήν Δημοκρατική Ἀναγέννηση

ΣΕΛ. 5

Ἡ λίστα τῶν ὑποψηφίων
βουλευτῶν τῆς
Δημοκρατικῆς Ἀναγέννησης

ΣΕΛ. 12

Εκλογική συνεργασία νίκης ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Ἡ ὥρα τῆς ἀλήθειας ἐφθασε. Στίς 16 Σεπτεμβρίου ὁ καθένας μας θά βρεθεῖ μπροστά στήν κάλπη. Θά κάνει χρήση τοῦ κυριώτερου μέσου-ὄπλου πού διαθέτει, γιά νά καθορίσει τήν πορεία τοῦ τόπου γιά τά ἀμέσως ἐπόμενα χρόνια.

Μέ τήν ἐπιλογή ἐνός ψηφοδελτίου καί ἐνός σταυροῦ προτίμησής ἐκφράζει τή βούλησή του γιά τή σύνθεση τῆς αὐριανῆς Βουλῆς.

Γιατί τό κίνημα τῆς Χ.Δ. κατέρχεται στίς Ἐκλογές; Τί ἐπιδιώκει ἀπό αὐτές; Τόσα χρόνια, ἀπό τό 1989, ἀπείχε, γιατί τώρα; Τί τό ἰδιαίτερο ἔχουν οἱ Ἐκλογές τῆς 16ης τοῦ Σεπτεμβρίου; Καί γιατί μέ τή Δ.Α. μόνο;

Ἐρωτήματα πού ἀπαιτοῦν ἀμεση ἀπάντηση.

Τό ποτάμι ξεχειλίσσε

Εἶναι βέβαιο ὅτι ἀπό τήν κάλπη θά βγεῖ πρῶτο κόμμα ἡ Ν.Δ. ἢ τό ΠΑΣΟΚ. Δέν πρόκειται, δηλαδή, ἀπό τήν ἀποψη αὐτή νά συμβεῖ κάτι τό συγκλονιστικό. Ἐπανάληψη σεναρίου θά ἔχουμε.

Σημασία, ὅμως, θά ἔχει ὄχι τόσο ποῖο ἀπό τά δύο αὐτά κόμματα θά εἶναι πρῶτο, ἀλλά ἂν τό συνολικό ποσοστό τους θά εἶναι κάτω τοῦ 80% ἢ θά εἶναι πάλι γύρω ἀπό τό 85%. Στήν πρώτη περίπτωση:

1) Ὁ λαός θά ἔχει στείλει ἕνα σαφές μήνυμα στά δύο κόμματα ἐξουσίας. Τό ποτήρι ξεχειλίσσε. Τό καθεστῶς τῆς ἀλαζονείας, τῆς πολιτικῆς ἀπάτης, τοῦ ἄλλα νά λέμε, ἄλλα νά ἐννοοῦμε καί ἄλλα νά κάνουμε, πρέπει νά τερματιστεῖ. Ἡ διαφθορά, ἡ ἀδιαφάνεια, ἡ διαπλοκή κυβερνήσεως, τραπεζῶν, «ἐθνικῶν» ἐργολάβων, Μ.Μ.Ε., κομμάτων, ἐργατοπατέρων κ.λπ. ἔχει προκαλέσει γάγγραινα στόν ἐθνικό κορμό.

Ἡ πολιτική τοῦ «Yes» ἀπέναντι στό Διευθυντήριο τῶν Βρυξελλῶν καί στόν ὑπερατλαντι-

Ὁ Πρόεδρος τῆς Χ.Δ. ἀδ. Μανόλης Μηλιαράκης εἶναι ὑποψήφιος βουλευτῆς στήν Α' Ἀθηνῶν μέ τήν Δημοκρατική Ἀναγέννηση, μέ τήν ὁποία συνεργάζεται ἡ Χ.Δ. Οἱ 45/χρόνοι ἀνιδιοτελεῖς καί σκληροί ἀγῶνες του πρέπει κάποια στιγμή νά δικαιωθοῦν. Ἦλθε ἡ στιγμή ὁ ἀδ. Μανόλης νά μπεῖ στή Βουλή. Τό δικαιοῦται.

κό πλανητάρχη προκαλεῖ ὄλο καί περισσότερα ἀδιέξοδα στήν πορεία τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων.

Ἡ πολιτική τοῦ δήθεν ἐκσυγχρονισμοῦ, πολιτική πού θέλει νά βάλει τήν Ἐκκλησία καί τίς ἀξίες τῆς Ὀρθοδοξίας στό περιθώριο, πού θέλει νά ξεχάσουμε τήν Ἱστορία μας, πού ποινικοποιεῖ τόν πατριωτισμό, ἢ πολιτική τῆς παγκοσμιοποίησης τῆς βαρβαρότητας, ἢ πολιτική τῆς Νέας Τάξεως δέν ἀντέχεται ἄλλο.

2) Ἄν τό συνολικό ποσοστό τῶν κομμάτων ἐξουσίας βρεθεῖ κάτω τοῦ 80%, τότε θά ἔχει ἀπεγκλωβιστεῖ ἕνα σημαντικό ζωντανό-σκεπτόμενο δυναμικό ἐνεργῶν πολιτῶν ἀπό ΝΔ καί ΠΑΣΟΚ. Θά ἔχει ἔτσι διαμορφωθεῖ μιά ἀναγκαῖα συνθήκη, γιά νά ἀγωνιστοῦμε μετεκλογικά γιά τήν ὑλοποίηση πάγιου στόχου μας: Τή συγκρότηση ἐνός εὐρέως δημοκρατικοῦ, πατριωτικοῦ, κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ κινήματος. Ἐνός ὄντως τρίτου πόλου.

Αὐτός εἶναι ὁ στόχος τῆς Χ.Δ., γι' αὐτό κατέρχεται στίς Ἐκλογές. Αὐτός εἶναι ὁ στόχος καί τῆς Δ.Α. καί ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς λόγους πού συνεργαζόμαστε μαζί τῆς.

Στή δεύτερη περίπτωση πού τά

κόμματα ἐξουσίας θά διατηρήσουν τή συνολική δύναμή τους, τότε:

1) Τά πράγματα, ὅποιο κόμμα καί ἂν κυβερνήσει, θά χειροτερέψουν.

• Ἐνα νέο σχέδιο Ἀνάν θά «λύσει» τό Κυπριακό, δικαιώνοντας τόν Ἄττιλα καί τή στρατηγική τῆς Ἀγκυρας.

• Τό Αἰγαῖο θά διχοτομηθεῖ καί ὁ τουρκικός ἐπεκτατισμός θά ἐκδηλωθεῖ ἐντονα στήν Θράκη.

• Ἡ Π.Γ.Δ.Μ. θά ἐπισημοποιηθεῖ ὡς «Μακεδονία».

• Ὁ ἐργασιακός μεσαίωνας θά γίνεῖ καθεστῶς.

• Τράπεζες, χρηματιστές, ἐργολάβοι, Μ.Μ.Ε. καί ὄλο τό μαφιόζικο κύκλωμα τῆς διαπλοκῆς καί καταλήστευσης τοῦ δημόσιου πλοῦτου θά ὀργιάσει.

• Τό κράτος προνοίας θά καταρρευθεῖ.

• Ἡ φτώχεια θά ἀπλωθεῖ.

• Τό βιβλίο τῆς ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ ὄχι μόνο δέν θά ἀποσυρθεῖ, ἀλλά τό πνεῦμα του θά περάσει σέ ὄλα τά βιβλία Ἱστορίας Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου.

• Ἡ Ἐκκλησία θά ὠθεῖται συνεχῶς στό περιθώριο μέχρι χωρισμοῦ της ἀπό τό κράτος καί τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν βῆμα-βῆμα θά ἐξοβελίζεται ἀπό τά σχολεῖα.

Τά παραπάνω δέν ἀποτελοῦν κινδυνολογίες. Εἶναι συμπεράσματα ἀπλῆς λογικῆς γιά τό ὅποιο πρῶτο κόμμα, μιά λογική πού λέει:

«Ἄφου ὁ λαός, πού συνεχῶς διαμαρτύρεται, τελικά μᾶς ψηφίζει, σημαίνει ὅτι δικαιούμαστε νά συνεχίσουμε τήν ἴδια πολιτική καί ἀκόμα πιό σκληρή, ἂν χρειαστεῖ!»

2) Δέν θά ἔχουμε δικαίωμα ὡς πολῖτες νά διαμαρτυρόμαστε γιά τά ὅσα δεινά θά ἐπακολουθήσουν. Ἡ κυβέρνηση τῆς 17ης Σε-

ΤΟ Θ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Ε.Θ.

ΣΕΛ. 13

ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ:
Ἄπέτυχε
ὁ φιλελευθερισμός

ΣΕΛ. 8-9

Συνέχεια στή σελ. 3

ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΥΒΙΝΟΣ
Υποψήφιος βουλευτής
στή Β' Αθηνών

Ο Νίκος Καλυβίνος είναι οικονομολόγος, έχει αναπτύξει μεγάλη δραστηριότητα σε διάφορους πολιτιστικούς, φιλανθρωπικούς και καλλιτεχνικούς συλλόγους. Ανήκει στα πολύ ενεργά στελέχη της «Δημοκρατικής Αναγέννησης».

Φιλανθρωπία ή μάρκετινγκ;

Δελτίο Τύπου από τη μη κυβερνητική οργάνωση της Εκκλησίας «Αλληλεγγύη» μας ενημερώνει ότι με απόφαση του Δ.Σ. της Οργάνωσης και του Αρχιεπισκόπου κ. Χριστόδουλου, «ο επικοινωνιολόγος κ. Σωτήρης Τζούμας αναλαμβάνει καθήκοντα διευθυντή στρατηγικής επικοινωνίας και ανάπτυξης της Μ.Κ.Ο. «Αλληλεγγύη». Παρακάτω στο Δελτίο, το οποίο εκδόθηκε στις 17 Αυγούστου, μία ημέρα πριν ο κ. Χριστόδουλος αναχωρήσει για το Μαϊάμι, διαβάζουμε τα εξής:
«Ο κύριος Τζούμας έχει διατελέσει σε διευθυντικές και επιτελικές θέσεις μεγάλων εταιριών στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Είναι γνώστης των εκκλησιαστικών μας πραγμάτων και εκ της εμπειρίας του θα καταστεί χρήσιμος στην ανάδειξη της εικόνας και του πλούσιου κοινωνικού έργου της Μ.Κ.Ο. «Αλληλεγγύη».

Απορίας άξιον είναι το τι είδους προβλήματα «εικόνας» έχει η «Αλληλεγγύη», ώστε να χρειαστεί η επιστράτευση ενός «image-maker», συμβούλου τηλεοπτικών καναλιών κ.λπ. Εξ όσων γνωρίζουμε, τα αληθινά έργα, πόσο μάλλον το «πλούσιο κοινωνικό έργο», δεν χρειάζονται διαφήμιση, αλλά μιλάει από μόνο του. Αφήστε που η αληθινή φιλανθρωπία, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, γίνεται εν κρυπτώ. Μήπως υπάρχουν, λέμε τώρα, σκοτεινά σημεία ή «αποκαΐδια» που χρειάζονται συγκάλυψη; Κάτι πήρε το αυτί μας για τα κάρβουνα της Πεντέλης και τα αυθαίρετα, λένε κάποιοι, της Μ.Κ.Ο. «Αλληλεγγύη». Εμείς δεν θέλουμε να τα πιστέψουμε, αλλά τέτοιες –εσπευσμένες– ενέργειες μας βάζουν σε σκέψεις...

Ζ. Δ.

Ο Μέγας Στατιστικολόγος έδωσε την άδεια να γίνουν οι Έκλογές που όλοι περίμεναν. Η γενική εκτίμηση είναι πως, αν δεν τις κερδίσει η Ν.Δ., θα τις χάσει το ΠΑΣΟΚ, η δέν θα μπορέσει να τις κερδίσει το ΠΑΣΟΚ, επειδή δέν θα κατορθώσει να τις χάσει η Ν.Δ. Δηλαδή η γενική αίσθηση είναι πως δέν υπάρχει ενθουσιασμός, δυναμική, κίνηση, αλλά επικρατεί σύγχυση, αντιπάθεια στα μεγάλα λόγια, προγράμματα, υποσχέσεις που χίλιες φορές τις τελευταίες δεκαετίες τα μεγάλα κόμματα έταξαν ανέξοδα. Η αδιαφορία του καναπέ συνδυάζεται με την κενή υποσχεσιολογία, τις γελοίες τηλεοπτικές φιοριτούρες, τη βέβαιη υποψία ότι πάλι δέν αλλάζει ο Μανωλιός κι άς βάλει τα ρούχα του άλλοιώς.

Η πιθανότητα κουτσουρεμένης-οριακής πλειοψηφίας της Ν.Δ. θα την σπρώξει σέ άλλες Έκλογές πολύ σύντομα; Η θά έχουμε τον γερμανικού τύπου Μεγάλο Συνασπισμό που θέλει ο «διατί να τό κρύψωμεν άλλωστε»;

Είτε έτσι, είτε άλλοιώς, τρίτο κόμμα θά έρθει τό ΚΚΕ. Όποιο παρακολουθεί την Άλεκα αντιλαμβάνεται τη σημασία των Χριστιανικών Όργανώσεων εν Ελλάδι. Οι λεγόμενες «πα-

ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΑΛΧΑ
Επιτέλους Έκλογές

ραθησκευτικές» δέν θά είχαν νά της ζηλέψουν ούτε τυφλή πίστη και άφοσίωση, ούτε σταθερή επιμονή και εργατικότητα, ούτε άντοχή και άπόλυτα σκληρή παραδοσιακότητα. Τά δύο άκρα συναντώνται; Μάλλον όχι· αλλά η θρησκευτική ενάτηνιση του πολιτικού χωρίς εκκλησιολογικούς τρόπους και όρους, γιατί νά διαφέρει άπό την παρουσίαση ενός προγράμματος φιλανθρωπίας και μιάς σειράς διαλέξεων περί θείου και ανθρωπίνου άπό φέρελπι οργανωσιακό κατηχητή; Μέ άλλα λόγια: όπως ο κονφορμισμός του θρήσκου τελειώνει και τελειοποιείται στην ψηφο της Ν.Δ., έτσι και ο κονφορμισμός του κλασσικού άριστου τελειώνει (και αρχίζει) με την ψηφο στό κόμμα των εργατικών άγώνων όπως τούς ηξερε ή κομματική νομενκλατούρα άπό τόσο. Σήμερα τό ΚΚΕ είναι χωρίς όραμα, κόμμα προγονολατρίας και σταλινικών προλήψεων. Παράλληλα, αλλά αντίθετα προληπτικό είναι τό αντικειμενικό - ακροδεξιό ΛΑΟΣ με έκδηλη θρησκευιοπατριδο-λατρεία που όδηγει στην αρχαιοελληνίζουσα και

«βυζαντινίζουσα» βασιλειο-προγονολατρεία άνευ όρων και όρίων. Ένα κράμα άντιτιθέμενων άποψεων που παραπέμπει σέ «ζηλωτικές» πρακτικές και πολιτικό «παλαιομερολογισμό». Παραδοξότητα άποψων ή παραδοξότητα προσώπων; Παράδοξη συμβίωση κοσμοαντιλήψεων, θρησκευτικών «πιστεύω» και αξιών που άπεικονίζουν τη σημερινή παραδοξότητα των καιρών μας. Άν για τό ΛΑΟΣ και τό ΚΚΕ θά έλεγε κάποιος ότι λατρεύουν διαφορετικές «παραδόσεις», για τό Συνασπισμό θά έλεγε ότι είναι τό κόμμα που εκφράζει τη διαμαρτύρηση. Μέ τη θρησκευτική έννοια του όρου ή Διαμαρτύρηση (Προτεσταντισμός) άφορά τά πάντα. Αυτός είναι ο μέγας κίνδυνος που κατατρώει τό Κέντρο, θές και ποϋρες (καθαρές-πουριτανικές;) προθέσεις του κόμματος. Όποιο κίνημα ή ρεύμα διαμαρτυρίας πεί ή κάνει ό,τιδήποτε, άμέσως τό υιοθετούν και τό προβάλλουν ως χλιαστική ενσάρκωση του ούτοπικού παράδεισου που μόλις προαπεικονίστηκε άπό τό ρηξιμανές κίνημα ή τό «πολιτικοποιημένο» ρεύμα. Η θρη-

κευτικότητα της κοινωνικής διαμαρτυρίας κορυφώνεται στην έξαρση μιάς «ούτοπικής πραγμάτωσης» ποικίλων άπαιτήσεων, ιδεοληψιών, άριστερών άγκυλώσεων, επαναστατικών άταβισμών «έδω και τώρα». Μέσα άπό τη δυναμική αυτή μιάς κοινωνικής έσχολογίας χωρίς Θεό ο ΣΥΝ ή ο ΣΥΡΙΖΑ οικοδομούν μέ ζωντάνια, όρμη και θάρρος την άποδομητικότητα. Εύαγγελίζονται τό δημιουργικό αύριο μέσα άπό την άνατρεπτικότητα ρηξίμανία του σήμερα, στό όνομα της «επαναστατικής ανανέωσης» του χτες που χάθηκε. Τά δύο αυτά μικρότερα του ΚΚΕ κόμματα, δηλαδή τό ΛΑΟΣ και ο ΣΥΝ, θά παλέψουν με μπούν στό Κοινοβούλιο μέ άρκετές πιθανότητες επιτυχίας, παρά την πώλωση του δι- ή τρικομματισμού.

Πράγματι, στην Ελλάδα ο τρικομματισμός ήταν πάντα τό πρόβλημα. Οι συμβολογίες του Κέντρου, της Δεξιάς και της Άριστεράς έξαφάνισαν τις διαφορετικές φωνές. Μία τέτοια πολλοί έλπίζουν ότι θά είναι ή Δ.Α. Όπως λέει και ένα θρησκευιολάγνο τηλεπρόσωπο της συμπτρωτεύουσας, που αντιποιοεί περίπου στην Άννίτα Πάνια, «ο καιρός έγγύς». Δηλαδή ο καιρός θά δείξει, γιατί έχει γυρίσματα.

Συνέχεια από τη σελ. 1

πτεμβρίου δέν θά είναι κυβέρνηση των τάνκς, αλλά κυβέρνηση της ψηφου μας! Καί μήν ποίμε ότι: «Μά, άλλα μās είχαν υποσχεθεί και άλλα κάνουν». Αυτή είναι ή πάγια τακτική τους και την ξέρουμε. Άρα, δικαιολογία δέν υπάρχει. Τό κυριώτερο όμως άρνητικό στοιχείο άπό ένα τέτοιο ένδεχόμενο θά είναι ότι οι συνθήκες για συγκρότηση του άναγκαίου τρίτου πόλου θά γίνουν πολύ δυσμενείς έως άπαγορευτικές. Η Χ.Δ., με τη συνεργασία της με τη Δ.Α. και τον άγωνιστικό στόχο του 3%, αυτό επιδιώκει. Συγκεκριμένα:

Έκλογική συνεργασία νίκης

- Σημαντική μείωση του συνολικού ποσοστού των δύο κομμάτων, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.
- Άγώνας μέσα και έξω άπό τη Βουλή κατά του συστήματος της έκμετάλλευσης.
- Υπέρ των διαχρονικών αξιών του Έλληνισμού και της Όρθοδοξίας.
- Υπέρ της κοινωνικής δικαιοσύνης στό πλευρό των αδυνάτων.
- Συντονισμός της δράσης με κινήματα προστασίας του περιβάλλοντος σέ εθνικό και διεθνές επίπεδο.
- Συνεργασία με εύρωπαϊκές κινήσεις που άμφισβητούν τις δομές της Ε.Ε. και άπαιτούν δημοψήφισμα για τό Εύρωσύνταγμα.

- κατά του πολέμου ενάντιον της Σερβίας, του Άφγανιστάν και του Ιράκ,
- ενάντιον της διαγραφής του θρησκευίματος από τις ταυτότητες,
- ενάντιον του βιβλίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού,
- κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας,
- κατά του διεθνούς Σιωνισμού και των παραφυσών του,
- υπέρ μιάς οικονομίας που νά παράγει πραγματικό πλούτο για τό λαό και τη χώρα, και όχι νά λειτουργεί παρασιτικά και μεταπρακτικά για τό τραπεζικό, χρηματιστηριακό και μεγάλο επιχειρηματικό κεφάλαιο,
- υπέρ των εθνικών μας δικαίων με σεβασμό στό δικαία των γειτόνων μας,
- υπέρ των άπελευθερωτικών κινήματων του παλαιστινιακού και κουρδικού λαού,

• υπέρ των αρχών του χριστιανικού κοινωνισμού. Όλοι αυτοί λοιπόν οι ενεργοί πολίτες, που γνωρίζουμε την τιμημένη ιστορία της Χ.Δ. και των στελεχών της, περιμένουμε ότι θά έπιλέξουν στις 16 του Σεπτεμβρη τό ψηφοδέλτιο της Δ.Α. που είναι και ψηφοδέλτιο της Χ.Δ. Η 17η Σεπτεμβρίου, ημέρα γορτής της ή Σοφία, την Άγάπη και την Έλπίδα, πιστεύουμε ότι θά άναδείξει τη σοφία του έλληνικού λαού, την άγάπη του για πραγματική πρόοδο και προκοπή του έθνους, της πατρίδας μας, των παιδιών μας και θά δώσει την έλπίδα για νέους γόνιμους, χριστιανικούς και δημοκρατικούς άγώνες. Τό 3% για τη Δ.Α. είναι ένας έφικτός στόχος και άποτελεί στοιχείο για τον καθένα μας ή επίτευξή τους. Νά τό πιστεύσουμε, νά άγωνιστούμε και θά τον πετύχουμε.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
Ίδρυτής ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ
Ίδιοκτήτης: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Έκδότης: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ
Διευθυντής: ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ
Διευθυντής Σύνταξης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ
Οικονομικός υπεύθυνος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ
Διεύθυνση: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78^Α 106 78 ΑΘΗΝΑ
Ήλεκτρονική διεύθυνση: www.xristianiki.gr
e-mail: xristianiki@xristianiki.gr
Τηλέφωνα Γραμματείας:
210 38.11.302, 210 38.06.863
Τηλεομοιότυπον (fax): 210 38.06.262
Ήλεκτρονική Σελιδοποίηση:
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ
Σωκράτους 23, 105 52 ΑΘΗΝΑ

Έτήσια συνδρομή: Έσωτερικού 20,00€, Κύπρου: 50,00€, Εύρώπης: 50,00€, ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά 120 δολάρια Καναδά, Αυστραλίας: 150 δολάρια Αυστραλίας, Λοιπών Χωρών: 80 δολάρια ΗΠΑ ή 80,00€.

Φιλικές συνδρομές από τράπεζες και Έταιρείες 50€.
Λογ/σμός της «Χ» στην Έθνική Τράπεζα: 040/626560-06.
Άμέσως μετά την κατάθεση πρέπει νά μās ενημερώσετε.

Μνημόσυνα
Τιμοθέου και
Ψαρουδάκη
Στό Ροτάσι της Κρήτης και στόν ιερό ναό του Άγίου Νικολάου σήμερα, 28.7.2007, τελέστηκε Θεία Λειτουργία και Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών του μακαριστού άρχιεπισκόπου Κρήτης Τιμοθέου ένα χρόνο άπό την κοίμησή του και του μεγάλου δασκάλου Νικολάου Ψαρουδάκη έννεα μήνες άπό την κοίμησή του. Όσοι βρεθήκαμε εκεί, φίλοι και μαθητάι του, εύχθήκαμε νά είναι ή μνήμη των αιώνια και ή ζωη και τό έργο των νά φωτίζει και νά όδηγή πάντα τον πιστό λαό του Θεού. Άμήν.

π. Στυλ. Μαγκουφάκης

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ όπως με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή νά γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ :
ΟΝΟΜΑ :
ΟΔΟΣ : ΑΡΙΘ.:
ΠΟΛΗ : ΚΩΔΙΚΟΣ:
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ΤΗΛΕΦ.:
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail:

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Έθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικώς ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.
• Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προγραφές στην Ευρώπη της «ἐλευθερίας»!

Με κατάπληξη διάβασα την αναδημοσίευση άρθρου της εφημερίδας «Brussels Journal» (23.6.2007) στην εφημερίδα «Αντιφωνητής» της Κομοτηνής. Ήταν τόσο έντονη η δυσπιστία μου, παρά την εγκυρότητα του εντύπου, ώστε αναζήτησα το άρθρο στο διαδίκτυο, πριν λάβω την απόφαση να το αναδημοσιεύσω με τη σειρά μου. Δυστυχώς για την Ευρώπη της «ἐλευθερίας» συμβαίνουν συγκλονιστικά γεγονότα, για τα οποία το ευρύ κοινό δεν έχει πληροφόρηση, και επειδή τα κέντρα εξουσίας δεν θέλουν να είναι ενημερωμένοι οι πολίτες, και επειδή οι πολίτες έχουν παραδοθεί άνευ όρων στον τρόπο ζωής που επιβάλλουν τα κέντρα εξουσίας. Παρατίθεται στη συνέχεια το αναδημοσιευθέν απόσπασμα του άρθρου:

«Την προηγούμενη εβδομάδα ένα γερμανικό δικαστήριο καταδίκασε έναν 55χρονο λουθηρανό πάστορα σε ένα έτος φυλάκισης για «Volksverhetzung» (υποκίνηση των ανθρώπων), επειδή σύγκρινε τη δολοφονία των αγεννητών στη σύγχρονη Γερμανία με το Ολοκαύτωμα.

(...) »Ο πάστορας Johannes Lerle σύγκρινε τη δολοφονία των αγεννητών με τη δολοφονία των Εβραίων στο Άουσβιτς κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Στις 14 Ιουνίου ένα δικαστήριο στο Erlangen απεφάνθη ότι με αυτόν τον τρόπο ο πάστορας «υποκίνησε τους ανθρώπους», επειδή η δήλωσή του ήταν μια άρνηση του ολοκαυτώματος των Εβραίων στη ναζιστική Γερμανία. Ως εκ τούτου, ο κ. Lerle καταδικάστηκε σε ένα έτος φυλάκισης. Προηγουμένως είχε περάσει ήδη οκτώ μήνες στη φυλακή, επειδή αποκάλυψε αυτούς που κάνουν αμβλώσεις «επαγγελματίες δολοφόνους», ισχυρισμός που το δικαστήριο έκρινε ότι είναι δυσφημιστικός, επειδή, σύμφωνα με αυτό, οι αγέννητοι δεν είναι άνθρωποι.

Άλλα γερμανικά δικαστήρια καταδίκασαν τους υπέρ της ζωής, διότι λένε ότι «στις κλινικές αμβλώσεις η ζωή που δεν αξίζει να επιζητεί θανατώνεται», καθώς αυτή η ορολογία ξύπνησε στη μνήμη το πρόγραμμα ευθανασίας του Χίτλερ, ο οποίος χρησιμοποίησε την ίδια γλώσσα. Το 2005 ένας Γερμανός υπέρ της ζωής, ο Anpen, καταδικάστηκε σε 50 ημέρες φυλάκισης, επειδή είπε: «Σταματήστε τις άδικες [rechtswidrige] αμβλώσεις, καθώς, σύμφωνα με το δικαστήριο, η έκφραση «άδικη» γίνεται κατανοητή στους μη ειδικούς ως σημαίνουσα παράνομη, ενώ οι αμβλώσεις δεν είναι. «Υποκίνηση των ανθρώπων» είναι κατηγορία για έγκλημα που οι Ναζί απήγγειλλαν συχνά εναντίον των εχθρών τους και που η σύγχρονη Γερμανία απαγγέλλει: για να εκφοβίσει τους αυτοδιδασκόμενους (homeschoolers: πιθανόν αυτούς που αναζητούν απαντήσεις πέραν από εκείνες που προσφέρονται στις σχολικές τάξεις). Σύντομα οι Γερμανικές Αρχές θα είναι σε θέση να απαγγέλλουν την ίδια κατηγορία εναντίον αν-

θρώπων που αμφισβητούν τη θεωρία της εξέλιξης του Δαρβίνου.

«Πράγματι, την επόμενη Τρίτη το Συμβούλιο της Ευρώπης, το κύριο σώμα των ανθρώπινων δικαιωμάτων της Ευρώπης, θα κληθεί να εγκρίνει κείμενο με το οποίο προτείνει στα 47 μέλη της πάλι εναντίον της θεωρίας της δημιουργίας. Σύμφωνα με μια έκθεση της συνέλευσης του ΣΤΕ, οι οπαδοί της θεωρίας της δημιουργίας είναι επικίνδυνοι «θρησκευτικοί φανατικοί οπαδοί» που διαδίδουν «μορφές θρησκευτικού εξτρεμισμού» και «θα μπορούσαν να γίνουν απειλή για τα ανθρώπινα δικαιώματα». Η έκθεση προσθέτει ότι η αποδοχή της επιστήμης της εξέλιξης «είναι κρίσιμη για το μέλλον των κοινωνιών και των δημοκρατιών μας... Εάν δεν είμαστε προσεκτικοί, οι αξίες, που είναι η ίδια η ουσία του ΣΤΕ, θα βρεθούν κάτω από την άμεση απειλή των φανατικών οπαδών της δημιουργίας...» Η Αμερική και η Αυστραλία είναι ήδη στο δρόμο για να γίνουν τέτοιες μη δημοκρατικές θεοκρατίες, όπου τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα διακυβεύονται».

Του ΑΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Είχαμε αφιερώσει στο παρελθόν άρθρο για την καταδίκη του ιστορικού Irving από αυστριακό δικαστήριο, επειδή αμφισβήτησε το Ολοκαύτωμα. Στην περίπτωση του πάστορα Lerle, κάθε άλλο παρά αμφισβήτηση έχουμε. Απεναντίας, έχουμε υπερτονισμό, με το να υποστηρίζεται ότι το έγκλημα επαναλαμβάνεται στη σύγχρονη Γερμανία (σε όλη σχεδόν την έκτασή του πλην της προσθέτου με εμείς) σε βάρος των εμβρύων. Βέβαια, το δικαστήριο αμφισβήτησε την ανθρώπινη αξία του εμβρύου και βρήκε την κατηγορία «δολοφόνος» δυσφημιστική για τους ενεργούντες αμβλώση. Εδώ ακριβώς βρίσκεται το λεπτό σημείο της υπόθεσης. Με ποιο κριτήριο το δικαστήριο αποφαινεται ότι το έμβρυο δεν διαθέτει ανθρώπινη αξία; Με το κριτήριο της επιστήμης, θα σπεύσουν να απαντήσουν οι υπέρμαχοι των αμβλώσεων! Αλλά ας αφήσουμε την επιστήμη κατά μέρος, όταν επιχειρούμε βρωμοδοουλειές: Η επιστήμη δεν παρέχει κανένα συγχωροχάρτι. Οι επιστήμονες είναι διχασμένοι.

Οι αρνητές του Θεού, υπέρμαχοι του «φυσικού δικαίου», τάσσονται υπέρ του «δικαιώματος» της αμβλώσεως. Οι πιστοί στον Θεό αρνούνται την αμβλώση ως έγκλημα, σύμφωνα με το θείο νόμο. Και ασφαλώς γι' αυτούς, ο θεός νόμος είναι υπέρτερος του ανθρώπινου, σύμφωνα με την εντολή: «Πειθαρχείν δεί Θεώ μάλλον ή ανθρώποις».

Εκείνο που γελοιοποιεί πάντως την απόφαση της άλλης καταδίκης πολίτη που απλώς χαρακτήρισε την αμβλώση άδικη, ενώ είναι νόμιμη, είναι το επιχείρημα ότι η χρήση του όρου «άδικη» παραπέμπει τους μη ειδικούς σε πα-

ράνομη πράξη! Αν επεκτείνουμε τη θαυμαστή για την πανουργία της συλλογιστική του γερμανικού δικαστηρίου, διαπιστώνουμε ότι κινδυνεύουμε να καταδικαστούμε, αν κατηγορήσουμε τους πλουσίους για άδικες πράξεις μέσω των οποίων σφετερίζονται τον ιδρώτα των λαών, αφού αυτοί ενεργούν καθ' όλα νόμιμα, με βάση νόμους που ψηφίζονται καθ' υπαγόρευση τους από τα κοινοβούλια των χωρών (αλλά έτσι ακριβώς ψηφίστηκε και ο νόμος υπέρ των αμβλώσεων, όχι βέβαια από τους πλουτοκράτες, αλλά «δημοκρατικές» περιφημιές!

Το άρθρο δεν μας πληροφορεί για το πώς αντέδρασαν οι Λουθηρανοί, που θεωρούνται στη Γερμανία «προοδευτικοί», σε αντίθεση προς τους Ρωμαιοκαθολικούς, οι οποίοι θεωρούνται «συντηρητικοί». Δεν θα έπρεπε ο επι-

κεφαλής της χριστιανικής αυτής ομολογίας να επαναλάβει τα ίδια και να καλέσει και τα μέλη αυτής να τα επαναλάβουν, ώστε να δημιουργηθεί στα γερμανικά δικαστήρια το αδιαχώρητο; Δεν θα έπρεπε να επαναλάβει το ίδιο και ο Πάπας και στη συνέχεια και όλοι οι Ρωμαιοκαθολικοί, κλήρος και λαός; Δεν θα έπρεπε να τους ακολουθήσουν και οι Ορθόδοξοι της Γερμανίας; Αλλά, δυστυχώς, οι θρησκευτικοί ηγέτες της Ευρώπης αναλώνονται να πείσουν τους πολιτικούς ηγέτες να αποδεχθούν μια αναφορά στις χριστιανικές ρίζες του ευρωπαϊκού πολιτισμού, υπό τύπον ελέους, στο προοίμιο του σε εμβρυακή κατάσταση ευρισκομένου ευρωπαϊκού Συντάγματος! Έχοντας εν πολλοίς αποδεχθεί ρόλους στο σχέδιο της «Νέας τάξης πραγμάτων», έχουν εγκαταλείψει τους λαούς στην υπαρξιακή τους αγωνία.

Και ευτυχώς που κάποιοι φωτισμένοι απλοί ποιμένες επιχειρούν την υπέρβαση, υπακούοντας στο «πειθαρχείν δεί Θεώ μάλλον ή ανθρώποις»! Ένας φωτισμένος θεολόγος, ο Ντίντριχ Μπονόφρ, ήταν από τους ελαχίστους που διέσωσε τον γερμανικό χριστιανισμό κατά την περίοδο της ναζιστικής λαίλαπας. Όταν συνελήφθη από τους Ναζί και πριν εκτελεστεί, έγραψε στο κελί της φυλακής του: «Άκουγα πως συλλάμβαναν Εβραίους, αλλά εγώ ησύχαζα, διότι δεν ήμουν Εβραίος. Άκουγα ότι συλλάμβαναν κομμουνιστές, αλλά εγώ δεν ανήκα σε αυτούς. Άκουσα πως άρχισαν να συλλαμβάνουν και Ευαγγελικούς, αλλά εγώ ήμουν Ρωμαιοκαθολικός. Όταν ήρθαν να με συλλάβουν ήταν πολύ αργά». Εκτελέστηκε τον Απρίλιο του 1945.

Το ζήτημα περί της θεωρίας της δημιουργίας είναι άγνωστο στην ελληνική κοινωνία και χρειάζεται ανάλυση. Θα μας απασχολήσει σε άλλο άρθρο.

τά του Καίσαρος...

Του ΓΙΑΝΝΗ ΖΕΡΒΟΥ

Παρασκευή 24 Αυγούστου. Μνήμη αγίου Κοσμά του Αιτωλού. «Καλά παιδιά μου, μου χάριστε τα παιδιά σας, αμή να ιδούμεν, έχετε και σχολείον όπου να διαβάζουν, να μανθάνουν γράμματα τα παιδιά σας; – Δεν έχομε, άγιο του Θεού. – Τέτοια παιδιά αγράμματα μου χάριστε; Τί τα θέλω; Χάρισμα σας. Παιδιά ώσάν τα γουρουλόπουλα να έχω δεν τ'ο καταδέχομαι, διατί είμαι Υπερήφανος. Χάρισμα σας. Ώσάν θέλετε χάρισετέ μου και ένα σχολείον εδώ εις τή χώραν σας να μανθάνουν τα παιδιά μας γράμματα, να ήξεύρουν πού περιπατούνε και τότε νάν τα εύχωμαι να ζήσουν, να προκόψουν.» Αυτά έλεγε ο Άγιος σχετικά με τα σχολεία και την ανάγκη της νέας γενιάς να μορφωθεί, όπως τα μεταφέρει ο σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ.κ. Ιερόθεος σε άρθρο του στο περιοδικό «Εκκλησιαστική Παρέμβαση» τόν Αυγούστου του 2000.

Τό περιεχόμενο των σχολείων. Όμως, ο Πατροκοσμάς ήταν σαφής και σχετικά με τό περιεχόμενο των σχολείων: «Νά βάλετε όλοι σας να κάμετε ένα ρεφενέ, να βάλετε και επιτρόπους νάν το κυβερνούν τό σχολείον, να βάνουν διδάσκαλον να μανθάνουν όλα τα παιδιά, και πλούσια και πτωχά, χωρίς να πληρώνουν. Διατί από τό σχολείον μανθάνομεν τό κατά δύνανμν τί είναι Θεός, τί είναι άγία Τριάς, τί είναι άγγελιοι, αρχάγγελιοι, τί είναι δάιμονες, τί είναι παράδεισος, τί είναι Κόλασις, τί είναι άμαρτία, άρετή. Από τό σχολείον μανθάνομεν τί είναι άγία Κοινωνία, τί είναι Βάπτισμα, τί είναι τό άγιον Ευχέλαιον, ό τιμιος Γάμος, τί είναι ψυχή, τί είναι κορμί, τάντα από τό σχολείον τάν μανθάνομεν, διατί χωρίς τό σχολείον περιπατούμεν εις τό σκότος. Καλύτερα να έχης εις τήν χώραν σου σχολείον ελληνικόν παρά να έχης βρύσες και ποταμούς, διατί ή βρύσις ποτίζει τό σώμα, τό δε σχολείον ποτίζει τήν ψυχήν, τό σχολείον ανοίγει τές εκκλησίας, τό σχολείον ανοίγει τάν μοναστήρια». Όπως ό ίδιος μαρτυρεί στον άδελφό του Χρύσανθο, σχολάρχη στη Νάξο, σε έπιστολή του τό 1779, έτος του μαρτυρίου του, περιήλθε 30 έπαρχίες και έφτιαξε 10 «ελληνικά» σχολεία και 200 γιά «κοινά γράμματα».

Φωτιστής και όχι διαφωτιστής. Τό συμπέρασμα του Σεβασμιωτάτου: «Ό Άγιος Κοσμάς ό Αιτωλός δεν ήταν ένας δυτικός διαφωτιστής, ούτε πρόδρομος του Κοραή, αλλά ένας ορθόδοξος φωτιστής». Αυτά, ως άπάντηση σε όσους επιμένουν στην πλάνη να εντάσσουν τόν Κοσμά τόν Αιτωλό στο κίνημα του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, ό όποιος «έκφράστηκε ως κίνηση επιστροφής στις ρίζες της

Άρχαίας Ελλάδος με μία ειρηνική νοοτροπία και αντίδραση προς τόν λεγόμενο «βυζαντινισμό»».

Κοινωνική δικαιοσύνη. Ό Πατροκοσμάς, πέρα από τό περιεχόμενο της παρεχόμενης μόρφωσης, επέμενε «να μανθάνουν όλα τα παιδιά, και πλούσια και πτωχά, χωρίς να πληρώνουν» πολύ πριν τό σύγχρονο ελληνικό κράτος δεχθεί (τουλάχιστον στα λόγια) τό δικαίωμα της δωρεάν παιδείας γιά όλους.

Άξιολογικές κρίσεις χωρίς περιορισμούς. Με απόφασή του πού εκδόθηκε στις 5 του περασμένου Ιουλίου, τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων έκανε δεκτή προσφυγή του δημοσιογράφου Νικήτα Λιοναράκη κατά της Ελλάδος γιά παράβαση τών άρθρων 6 (περί δικαίας δίκης) και 10 (περί ελευθερίας της έκφρασης) της «Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Άνθρώπου» και καταδίκασε τό ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει 42.000 ευρώ πλέον εξόδων. Ό Λιοναράκης είχε καταδικασθεί άμετάκλητα από τό ελληνικό Δικαστήριο να καταβάλει στο δικηγόρο Φαήλο Κρανιδιώτη τό ποσό τών 41.000 ευρώ, διότι στην έκπομπή του στην Τηλεόραση της ΕΡΤ είχαν άκουσθεί προσβλητικές εκφράσεις εις βάρος έμπλεκόμενων στην υπόθεση Ότσαλάν («Ελευθεροτυπία», 21.7.2007). Όμως, τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι αυτές άποτελούσαν άξιολογικές κρίσεις οι όποιες δεν έμπύπτον στη συκοφαντική δυσφήμιση και ότι ό ρόλος του Τύπου ως θεματοφύλακα της σύγχρονης δημοκρατικής κοινωνίας επιτρέπει και υπερβολές στην έκφραση, σε συνδυασμό με τό γεγονός ότι τά επιτρεπτά όρια της κριτικής διευρύνονται όταν αυτή άφορα δημόσια πρόσωπα.

Ή λύση: Τό «δικαίωμα άπάντησης». Εμείς σε καμία περίπτωση δεν συμφωνούμε με τό περιεχόμενο και τό ύφος τών επίδικων εκφράσεων πού φέρονται ότι άκούστηκαν στην έκπομπή αυτή. Όμως, έχει παραγίνει τό κακό με τίς άγωγές άποζημίωσης, πού λειτουργούν τρομοκρατικά στους λειτουργούς του Τύπου, με αποτέλεσμα να επιβάλλεται άλλαγή του νομοθετικού πλαισίου. Στη Γαλλία, από τόν 19ο αιώνα ισχύει τό λεγόμενο «Droit de reponse» (δικαίωμα άπάντησης) γιά κάθε θιγόμενο από δημοσίευμα. Θα μπορούσε κάτι ανάλογο να θεσπισθεί στην Ελλάδα και μόνον άν τό ΜΜΕ δεν δώσει στον θιγόμενο τό βήμα να εκφράσει προσκόντως τήν αντίρρησή του, να ύπάρχει περιθώριο να ευδοκιμήσουν μήνυση και άγωγή άποζημίωσης γιά συκοφαντική δυσφήμιση και εξύβριση.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ: Οί άρχοντες πρέπει νά είναι χριστιανοί ορθόδοξοι

ΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΑΡΘΡΟ ΣΤΗΝ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ΤΟΥ 1963

Το κείμενο που ακολουθεί είναι το κύριο άρθρο του περιοδικού «Αναγέννησις» τον Σεπτέμβριο του 1963, γραμμένο από τον τότε μητροπολίτη Γορτύνης και Αρκαδίας κ. Τιμόθεο, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Κρήτης, με τον τίτλο «Εκλογές». Παραθέτουμε το κείμενο χαρακτηριστικά επίκαιρο και σήμερα: [Ευχαριστούμε τον π. Στυλιανό Μαγκουφράκη που μας έστειλε το περιοδικό]

Το σοβαρότερο γεγονός σε μια χώρα είναι η εκλογή των αρχόντων που θα την κυβερνήσουν.

Οι λαοί ακολουθούν τους αρχηγούς των, τους οποίους αγαπούν και μιμούνται. Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς την τεράστια σημασία που έχει η εκλογή καλών ή κακών αρχόντων. Όμως ολίγοι σκέπτονται στα σοβαρά την αξία των ψήφων των και την ευθύνη των απέναντι Θεού και ανθρώπων, την ώρα που ψηφίζουν.

Σε λίγες μέρες θα κληθεί και ο λαός μας για άλλη μια φορά να εκλέξει τους άρχοντες που θα τον διοικήσουν.

Θα ξεπεταχτούν πολλοί και διάφοροι υποψήφιοι, παλαιοί και νέοι, γνωστοί και άγνωστοι. Θα τους ακούσουμε να ομιλούν από το ραδιόφωνο και τους εξώστες στις πλατείες. Θα γράφουν στις εφημερίδες, θα εξαγγέλλουν προγράμματα, θα σκορπούν υποσχέσεις, θα περιέρχονται τις συνοικίες και τα χωριά, θα περιστοιχίζονται από τους φίλους των και θα ποζάρουν χαριτωμένα στα διαφημιστικά έντυπα, κολλημένοι στους τοίχους και στα οχήματα.

Η Ιστορία διδάσκει πως οι λαοί εύκολα παρασύρονται και δημαγωγούνται. Και ο λαός μας έχει μια πλούσια πείρα από τα αρχαία χρόνια, που δεν τη χρησιμοποιεί όσο πρέπει, γι' αυτό και απέχει πολύ από μια σωστή και σωπτική τοποθέτηση της ψήφου του.

Η «Αναγέννησις» από καθήκον και από αγάπη στο λαό μας, έξω από κάθε πολιτική και κομματική ανάμειξη, θα χαράξει μερικές γραμμές πάνω στις βασικές προϋποθέσεις ενός σωστού εκλογικού προσανατολισμού.

Πρώτα απ' όλα, οι άρχοντες μας πρέπει να είναι χριστιανοί ορθόδοξοι, πραγματικά πιστοί και ειλικρινά αφοσιωμένοι στην θρησκεία των πατέρων μας. Χριστιανοί όχι στους τύπους και ορθόδοξοι όχι στα χαρτιά. Είμεθα λαός φαινόμενο θρησκευτικής ομοιογενείας. Δεν είναι ανεκτόι οι άρχοντες μας να ανήκουν σε αντιχριστιανικές ιδεολογίες και άλλες θρησκείες και αιρέσεις. Μασώνω και χιλιασταί και άθεοι πρέπει να καταψηφισθούν ανελέητα με την ψήφον του ευσεβούς ορθόδοξου λαού μας.

Οι άρχοντες μας πρέπει να είναι πατριώτες. Μέσα στην ψυχή των

κλείνουν τα στόματα των εχθρών και των υπονομευτών, που εκμεταλλεύονται τη δυστυχία και τα βάσανα του λαού.

Ο λαός μας θέλει τους άρχοντες του ανθρώπου της Εκκλησίας, γιατί γνωρίζει πολύ καλά πως χωρίς την ευσέβεια και την προσήλωση στην Εκκλησία, ο άνθρωπος αποχαλινώνεται και παρασύρεται σε κάθε κακό. Δεν θέλει να τους βλέπει μόνο στις επιδεικτικές Δοξολογίες και παρελάσεις, με τις φανταχτερές εμφανίσεις. Τους θέλει ευλαβείς και προσευχομένους, να εκκλησιάζονται, να εξομολογούνται και να κοινωνούν, να πιστεύουν στον Θεόν, να αγαπούν τον Κύριον.

Για τον λαό μας και την πατρίδα μας είναι μέγα δυστύχημα ότι από την ανασύσταση του ελληνικού κράτους ελάχιστα φωτεινά παραδείγματα πολιτικών με εκκλησιαστική συνείδηση συναντούμε. Οι περισσότεροι ήσαν ξένοι προς την Εκκλησία, αδιάφοροι και εχθροί.

Ο λαός μας, τέλος, θέλει τους άρχοντες του ανθρώπου με όλη τη σημασία της λέξεως, ικανούς, μορφωμένους, με ήθος, χαρακτήρα και ψυχικό μεγαλείο. Σήμερον κατήντησε πολιτικός να σημαίνει έναν επαγγελματία κακής μορφής. Άνθρωπος αρχηγός είναι μέγα ευτύχημα.

Η εκλογή αληθινών ανθρώπων εκπροσώπων του λαού προϋποθέτει το ξεδιάλεγμα τους, όπου κι αν βρίσκονται και πάνω από κόμματα και προσωπικές επιδιώξεις. Γι' αυτό, όμως, χρειάζεται η ανάπτυξη του πολιτικού αισθητηρίου του λαού, για να μη μπαίνει η ψήφος του στη ζυγαριά του κεράσματος, της κομματικής, του προσωπικού ρουσφετιού, της τυφλής ιδεολογίας.

Πρέπει να νοιώσει ο λαός μας πως το παντοδύναμο όπλο, η ψήφος, μπορεί να δημιουργήσει την ευτυχία ή τη δυστυχία. Υπάρχει μεγάλη ηθική κρίσις παντού και στην πολιτική ηγεσία. Η ψήφος μας μπορεί να αναζητήσει και να τιμήσει τους ανθρώπους με τα παραπάνω προσόντα και να τους καταστήσει κυβερνήτες μας.

Οι Εκλογές που έρχονται ας δείξουν πως είμαστε άξιοι καλύτερης τύχης, σαν άνθρωποι και σαν έθνος.

Τό σύμβολο του Σταυρού

Την 14η Σεπτεμβρίου οι πιστοί θα προσέλθουν στους ναούς να ακούσουν τους ωραιότατους ύμνους που πλέκουν με απaráμιλλη λογοτεχνία την αξία και τη σημασία του Σταυρού. Να εκφράσουν την ευλάβεια τους προς το μοναδικό σύμβολο, επί του οποίου πραγματοποιήθηκε η μεγάλη θυσία του Χριστού. Σύμβολο ο Σταυρός θυσίας και προσφοράς.

Ο σταυρός και στους αρχαίους λαούς της προχριστιανικής εποχής θεωρούνταν ιερό σημείο. Στους αρχαίους Αιγυπτίους δήλωνε συμβολικώς τη μέλλουσα ζωή, στους Φοίνικες και Ασσύριους τη δύναμη του ηλίου. Στους Βουδιστές και Ινδουιστές το σημείο του σταυρού είχε βαθύτερη συμβολική έννοια. Ο Σταυρός, όμως, καθιερώθη ως μοναδικό σύμβολο

από τότε που οι Ρωμαίοι πάτησαν τη γη της Παλαιστίνης, πολλοί καρφώθηκαν πάνω στο ξύλο του σταυρού. Τρομερός όντως αυτός ο θάνατος. Όσοι δικάζονταν από το Συνέδριο για παράβαση Νόμου, ο λιθοβολισμός τακτοποιούσε την υπόθεση. Για όσους έφταγαν στη ρωμαϊκή δίκαιη κάποιος σταυρός βρισκόταν. Η σταύρωση απέβη ποιητή εσχάτης κατασχόνης.

Στη σταύρωση του Χριστού συνέβη κάτι το ασυνήθιστο. Ζύγανε το Πάσχα και οι ιερείς και οι λευίτες είδαν κάτι το τρομερό. Το μεγάλο παραπέτασμα του Ναού σχίσθηκε στα δύο την ώρα που ο κατάδικος Ιησούς έλεγε την παράξενη λέξη: «Τετέλεστα». Έπεσε το παραπέτασμα που μας χωρίζει

Του πρωτοπρεσβύτερου ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΚΟΡΔΑ

από το Θεό, τον αληθινό Θεό. Ο Ιησούς

από το μεγάλο γεγονός της Σταυρώσεως του Χριστού.

Από των αρχαιοτάτων καθιερώνεται η τιμή του Σταυρού με τα γράμματα Χ (Χριστός), Ι (Ιησούς), Ρ (Ιησούς Χριστός), προς παράσταση του θανάτου του Ιησού επί του Σταυρού. Οι Εθνικοί έσκωπταν τους χριστιανούς για την τιμή του Σταυρού, γι' αυτό και το σημείο του σταυρού εχρησιμοποιείτο περιορισμένα.

Μαρτυρίες για την τιμή του Σταυρού έχουμε από τον Τερτυλλιανό, τον Κύριλλο Ιεροσολύμων, τον Αυγουστίνου. Ο Μ. Κωνσταντίνος, αναγνωρίσας ως επικρατούσα θρησκεία το Χριστιανισμό, απαγόρευσε τη διά του σταυρού θανατική ποινή (Σωζομ. 1,8) και διάταξε να τεθεί στη ρωμαϊκή σημαία, αντί του αετού, το μονόγραμμα του Χριστού. Και ακόμη εκδόμησε το αυτοκρατορικό στέμμα και τον μανδύα με το σχήμα του Σταυρού. Ο Μέγας Θεοδόσιος στα νομίσματα έθεσε το σταυρό που τον κρατούσε ο αυτοκράτορας στο χέρι του. Ο Ιουστινιανός καθιέρωσε στις εόρτιες τελετές οι αυτοκράτορες να φέρουν, αντί του παλαιού, σκήπτρο και χρυσό σταυρό κοσμημένο με πολύτιμους λίθους.

Έτσι, ο Σταυρός καθιερώναται ως επίσημο χριστιανικό σύμβολο που κοσμή τους ναούς, τις οικίες, τα δημόσια καταστήματα. Μέχρι τον 21' αιώνα δεν ετίθετο ο Εσταυρωμένος επί του Σταυρού, αλλά συνήθως ένας αμόνος. Η Πενθέκτη Σύνοδος καθιέρωσε να τίθεται επί του Σταυρού ο Εσταυρωμένος (Καν. 82).

Ο Σταυρός του Χριστού

με το θάνατό Του γκρέμισε τους φραγμούς της αμαρτίας και ανοίχθηκε η είσοδος σε μια νέα ζωή, σε μια άγια ζωή, αληθείας και καθαρότητας. Ο Σταυρός με το σχισμένο παραπέτασμα καταδικάζει μια αλλοτριωμένη ζωή αμαρτίας, αδικίας και ακόμη στυγνής τυπολατρίας. Ανοιξε με το Σταυρό μια ευλογημένη και δοξασιμένη ζωή.

Η συγκίνησή μας για το Σταυρό του Κυρίου μας ενδυναμώνει να σηκώσουμε με υπομονή τον δικό μας σταυρό. Ο Σταυρός είναι το μεγάλο θαύμα της ζωής. Σύμβολο θυσίας και προσφοράς. Η Σταύρωση του Χριστού, ύμνηση προσφοράς προς όλους τους ανθρώπους, εμπνέει και διδάσκει τη θυσία, την αλληλεγγύη, την υπομονή. Ο δρόμος της ζωής με τη θλίψη γίνεται στενός, αλλά ο πιστός Χριστιανός πορεύεται με τη φαιδρότητα της ψυχής. Όσο βαρύνει κι αν είναι ο σταυρός του καθενός, δεν εμποδίζει το τραγούδι, τη χαρά, την ελπίδα. Ο Σταυρός αλλάζει ολόκληρη την ύπαρξή μας. Διαχωρίζει με σαφήνεια το ευλογημένο από το καταραμένο, το πνευματικό από το σαρκικό. Ο Σταυρός ελέγχει τη ζωή μας και μέσα στις όποιες δυσκολίες διαχέει το φως και το χαμόγελο του Λυτρωτή Χριστού.

Ο Σταυρός προκαλεί ρίγη κατανύξεως, αναπτέρωνει την πίστη, πλημμυρίζει τις καρδιές μας με άγια συναισθήματα. Είναι η «ωραίοτης της Εκκλησίας», αλλά και της προσωπικής μας ζωής.

Η ζωή μας καταξιώνεται με την προσφορά και τη θυσία που προβάλλει ο Σταυρός του Χριστού.

Προσχωρήσεις στελεχών ΛΑ.Ο.Σ και ΔΗ.Κ.ΚΙ. στην Δημοκρατική Αναγέννηση

Πρώην στελέχη και υποψήφιοι βουλευτές του ΔΗΚΚΙ, καθώς και στελέχη του ΛΑ.Ο.Σ., έχουν προσχωρήσει στη «Δημοκρατική Αναγέννηση» (Δ.Α.) αποδεχόμενα τις άρχες και τις θέσεις της.

Τά στελέχη του ΛΑ.Ο.Σ. αποκαλύπτουν ότι στο κόμμα αυτό:

1) Υπάρχει ισχυρή και συμπαγής ομάδα δώδεκαθεϊστών, γεγονός ασυμβίβαστο με τον αυτοπροσδιορισμό του κόμματος ως «Ορθόδοξου Συναγερμού». Η ομάδα αυτή μάλιστα επέβαλε κάποια περίοδο, «αμέσως μετά την εκλογή του Γ. Κατατζαφέρη

στην Εύρωβουλή», την αφαίρεση από τον τίτλο του κόμματος τό επίθετο «Ορθόδοξος», τό οποίο όμως επανεμφανίστηκε στον τίτλο γιά λόγους εκλογικής σκοπιμότητας. Έπικαλούνται γιά στήριξη του ισχυρισμού τους αυτού και όλοσέλιδο δημοσίευμα τής επίσημης έφημερίδας «Α1» του ΛΑ.Ο.Σ., τής 27-28 Αυγούστου του 2005, όπου δημοσιεύεται «ό ιδεολογικός καταστατικός χάρτης του Λαϊκού Συναγερμού» και όχι του Λαϊκού Όρθόδοξου Συναγερμού!

— Μήπως πρόκειται γιά τυπογραφικό λάθος;

— Όχι, γιαντί εκτός από τον τίτλο, σε όλο τό δημοσίευμα αναφέρεται συνεχώς και επανειλημμένως τό κόμμα «Λαϊκός Συναγερμός»!

2) Υπάρχουν «άκροδεξιά στελέχη πού συγκροτούν πολιτικό διευθυντήριο».

Οι καταγγελίες αυτές μαζί μέ άλλες περιέχονται σέ επιστολή παραίτησης του θεολόγου και μέχρι τής 2/8/2007 προέδρου τής Ο.Κ.Ε. Έκκλησιαστικών Υποθέσεων του ΛΑ.Ο.Σ Εύθυμιού Θ. Κολοβού προς τον Γιώργο Κατατζαφέρη.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Θ. ΚΟΛΟΒΟΣ: (Υποψήφιος τής Δ.Α. στην Α΄ Πειραιώς) Αποχώρησα από τό ΛΑ.Ο.Σ. διότι βασικά στελέχη του προβάλλουν τό Δωδεκαθεϊσμό και τό Νεοπαγανισμό

Παραθέτουμε την επιστολή παραίτησης του Ευθύμιου Κολοβού από τό ΛΑ.Ο.Σ., την οποία υπέβαλε στον κ. Κατατζαφέρη. Τα κύρια σημεία της έχουν ως εξής:

Κύριε Κατατζαφέρη,
Σας υποβάλλω την παραίτησή μου από τη θέση του προέδρου της Ο.Κ.Ε. Εκκλησιαστικών Υποθέσεων του ΛΑ.Ο.Σ., καθώς και από μέλος του κόμματός σας, για τους παρακάτω λόγους:

1. Ο ΛΑ.Ο.Σ. έχει μέλη αλλά και στελέχη σε καιρίες θέσεις που είτε άμεσα, είτε έμμεσα προβάλλουν το Δωδεκαθεϊσμό, τη νεοειδωλοατρεία και το νεοπαγανισμό, υπηρξάντας την αντι-ορθόδοξη και αντίχριστη διδασκαλία της Νέας Εποχής και της Νέας Τάξης Πραγματών σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Έλενας Μπλαβάτσκι και της Αλίκης Μπέιλι.

Μάλιστα, πολλοί εξ αυτών βλασφημούν την Ορθόδοξη Δογματική της Μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, προβάλλοντας τη «σωτηριολογία» της Νέας Εποχής.

Ως πρόεδρος της Ο.Κ.Ε. Εκκλησιαστικών Υποθέσεων του ΛΑ.Ο.Σ., δέχομαι καθημερινά καταγγελίες κληρικών και λαϊκών για το ζήτημα των δωδεκαθεϊστών, των νεοειδωλοατρών και των νεοπαγανιστών του ΛΑ.Ο.Σ. και έχουν φτάσει στα χέρια μου αδιάψευστα τεκμήρια και μαρτυρίες.

Οι δωδεκαθεϊστές, νεοειδωλοάτρες και νεοπαγανιστές που στελεχώνουν τον ΛΑ.Ο.Σ. ενοχλούνται από τον όρο «Ορθόδοξος» στα προσδιοριστικά στοιχεία της ονομασίας του κόμματος και θέλουν την απαλοιφή της.

Γι' αυτό και ήταν ευχαριστημένοι,

όταν αμέσως μετά την εκλογή σας στην Ευρωβουλή, μετατρέψατε τό κόμμα σε «Λαϊκό Συναγερμό» και δημοσιεύσατε στο κομματικό σας όργανο την εφημερίδα «Α1» (28-29 Αυγούστου 2005) τον ιδεολογικό καταστατικό χάρτη του «Λαϊκού Συναγερμού» απαλείφοντας τον όρο «Ορθόδοξος».

Δεν υπολογίσατε ούτε τα χιλιάδες τηλεφωνήματα των αγανακτισμένων μελών και φίλων του ΛΑ.Ο.Σ., ούτε την αντίδραση κορυφαίου στελέχους και συνιδρυτή του κόμματός σας.

Το αποτέλεσμα ήταν τό κόμμα να διαχωριστεί σε δύο στρατόπεδα, τους ορθόδοξους χριστιανούς και τους δωδεκαθεϊστές, νεοειδωλοάτρες και νεοπαγανιστές.

Όταν οι δωδεκαθεϊστές, οι νεοειδωλοάτρες και οι νεοπαγανιστές διαπίστωσαν την κατακραυγή, άλλαξαν τα σχέδια τους και συμφώνησαν στην επαναφορά του όρου «Ορθόδοξος» στα προσδιοριστικά στοιχεία της ονομασίας του κόμματος.

Ο στόχος τους ήταν να δημιουργήσουν «άλλοθι» προς «άγγραν ψήφων», προκειμένου να εξαπατήσουν τους ανυποψίαστους και άδολους χριστιανούς...

Οι κληρικοί και οι λαϊκοί γνωρίζουν πολύ καλά τό ρόλο των δωδεκαθεϊστών, νεοειδωλοατρών και νεοπαγανιστών του κόμματός σας και οι επιθέσεις φιλίας προς τους μητροπολίτες, τις οποίες πραγματοποιείτε τον τελευταίο καιρό, δεν με πείθουν ως πρόεδρο της Ο.Κ.Ε. Εκκλησιαστικών Υποθέσεων του ΛΑ.Ο.Σ.

Συνεχώς μέλη του ΛΑ.Ο.Σ. παραιτούνται από τό κόμμα, με την πεποίθηση ότι ο «Δούρειος Ίππος» του Δωδεκαθεϊσμού, της νεοειδωλοατρεί-

ας και του νεοπαγανισμού περιμένει να εφαρμόσει με τους εκπροσώπους του τα σχέδια του εναντίον της Ορθοδοξίας με την είσοδο του κόμματος στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

2. Οι κληρικοί και λαϊκοί έχουν την απορία πώς είναι δυνατό να έχετε δημιουργήσει την τεράστια περιουσία των 37 ακινήτων και να ανήκετε στους τρεις πλουσιότερους Έλληνες πολιτικούς.

Οι ιδιοκτήτες των υπολοίπων τηλεοπτικών σταθμών, προκειμένου να τους συντηρήσουν δαπανούν υπέρογκα χρηματικά ποσά και τελικά πολλοί από αυτούς ζημιώνονται. Με εσάς τί συμβαίνει και κερδίζετε;

Την τριετία που είσασαν Ευρωβουλευτής, και μάλιστα από τον πρώτο χρόνο, αγοράσατε πολυτελή έπαυλη σε έκταση 7.500 τ.μ στις Λιβανάτες Φθιώτιδας (δίπλα στη βίλα του Βαρδινόγιάννη) και είναι τό «αγροτεμάχιο» για τό οποίο δικαιολογηθήκατε σε τηλεοπτικές δηλώσεις σας.

Επίσης, έχετε αποκτήσει και ένα κότερο, αν και τό αποκρύψατε από τη δήλωση του «πόθεν έσχες».

Συμβιβάζονται όμως όλα αυτά με τον πόνο σας για τους φτωχούς, ανέργους, δεινοπαθόντες και ανυπεράσπιστους συνανθρώπους μας;

3. Ο ΛΑ.Ο.Σ. έχει άκροδεξιά στελέχη που συγκροτούν στο κόμμα πολιτικό διευθυντήριο και δεν θα ήθελα να συνυπάρχω άλλο με την πολιτική τους.

Ότε πάλι μπορώ να συνυπάρχω με την αλλοπρόσαλλη πολιτική σας με συρραφή θέσεων».

Ό Νίκος Σπέντζος, πρώην στέλεχος του ΔΗΚΚΙ, μιλά στή «Χ» γιά τήν προσχώρησή του στή Δ.Α.

Ό Νίκος Σπέντζος έξιτορει στή «Χ» τήν πολιτική του πορεία. Είναι υποψήφιος τής «Δημοκρατικής Αναγέννησης» στή Β΄ Αθηνών. Διετέλεσε στέλεχος του ΔΗΚΚΙ, προερχόμενος από τις τάξεις του ΠΑΣΟΚ.

Ερώτηση: κ. Σπέντζο, πώς αποφασίσατε ως πρώην στέλεχος και πολιτευτής του ΔΗ.Κ.ΚΙ. να προσχωρήσετε στή «Δημοκρατική Αναγέννηση» του Στέλιου Παπαθεμελί;

Απάντηση: Με τον κ. Παπαθεμελί γνωρίζομαστε από τό 1974. Παρακολουθούσα την πολιτική διαδρομή του και πάντοτε τον θαύμαζα για τό ήθος του και τις θέσεις που έπαιρνε για τα εθνικά μας θέματα.

Μετά τη διάλυση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. από τον κ. Τσοβόλα, ήμασταν πολιτικά άστεγοι και μετά από πολλές συζητήσεις στελεχών και φίλων του ΔΗ.Κ.ΚΙ. αποφασίσαμε να προσχωρήσουμε στο πιο κοντινό ιδεολογικά

Ερώτηση: Θα θέλατε να μας πείτε για την πολιτική σταδιοδρομία σας;

Απάντηση: Μετά τη μεταπολίτευση υπήρξα ιδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ και αποχώρησα τό 1981, για να μείνω με αυτήν την καλή πολιτική ανάπτυξη.

Δημιούργησα τό «Πανελλήνιο Προοδευτικό Κίνημα» και με την ίδρυση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. προσχωρήσατε σε αυτό. Ήμουν μέλος της Κεντρικής Επιτροπής και τρεις φορές υποψήφιος Βουλευτής και υποψήφιος Νομάρχης Φωκίδας.

Ερώτηση: Για ποιους λόγους δεν έγινε εφικτή η συνεργασία του ΔΗ.Κ.ΚΙ. με τη «Δημοκρατική Αναγέν-

νηση», Τσοβόλα και Παπαθεμελί στις προηγούμενες εθνικές εκλογές;

Απάντηση: Αυτό μόνο ο κ. Τσοβόλας μπορεί να μας απαντήσει. Έγιναν πολλές επαφές με τό ΔΗ.Κ.ΚΙ. και τό νεοσύστατο κόμμα «Δημοκρατική Αναγέννηση». Στην Κεντρική Επιτροπή του ΔΗ.Κ.ΚΙ. που συζητήσαμε τό θέμα, όλα τα μέλη ήταν σύμφωνα για τη συνεργασία που θα γινόταν. Αν η συνεργασία είχε τελεσφορηθεί θα είχαμε εισέλθει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και σήμερα θα ήμασταν τό τρίτο κόμμα σε δύναμη, ενώ θα είχε αλλάξει και ο πολιτικός χάρτης της Ελλάδος.

Ερώτηση: κ. Σπέντζο, πού θα είσατε υποψήφιος με τη «Δημοκρατική Αναγέννηση»;

Απάντηση: Γνωρίζω πολύ καλά τα προβλήματα που υπάρχουν στη Β΄ Αθηνών. Επίσης, σε αυτήν την εκλογική περιφέρεια κατοικούν πολλοί συμπατριώτες μας από τη Φωκίδα.

Ερώτηση: Ποια είναι η οικονομική σας κατάσταση;

Απάντηση: Είμαι έγγαμος εδώ και 22 χρόνια με τη Ζωή Παπαοικονόμου και έχω δύο παιδιά. Ο γιος μου Ευθύμιος είναι απόφοιτος του Τμήματος Ιστορίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Η κόρη μου είναι δευτεροετής στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ. ΠΟΥ ΠΡΟΣΧΩΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

1. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
π. Εκδότης - Διευθυντής της Εφημερίδας Α1 και συνιδρυτής του ΛΑ.Ο.Σ.
2. ΚΟΛΟΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
π. Πρόεδρος Ο.Κ.Ε. Εκκλησιαστικών Υποθέσεων ΛΑ.Ο.Σ.
3. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ ΒΑΣΩ
π. Πρόεδρος Δημοτικής Επιτροπής Δράμας Υποψήφια Βουλευτής - Υποψήφια Νομάρχης ΛΑ.Ο.Σ.
4. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
π. Γραμματέας Συμβουλίου των Αρίστων ΛΑ.Ο.Σ.
5. ΒΙΤΑΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
π. Πρόεδρος Αγροτικής Ανάπτυξης και υποψήφιος βουλευτής ΛΑ.Ο.Σ.
6. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ ΑΡΗΣ
π. Μέλος Κεντρικής Επιτροπής και υποψήφιος βουλευτής ΛΑ.Ο.Σ.
7. ΚΑΪΡΗ ΡΑΝΙΑ
π. Μέλος Κεντρικής Επιτροπής και υποψήφια βουλευτής ΛΑ.Ο.Σ.
8. ΦΟΡΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
π. Πρόεδρος Δημοτικής Επιτροπής Καβάλας ΛΑ.Ο.Σ.
9. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
π. Γραμματέας Δημοτικής Επιτροπής Καβάλας ΛΑ.Ο.Σ.
10. ΚΑΘΑΡΕΙΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
π. Πρόεδρος Δημοτικών Επιτροπών Αγίας Παρασκευής - Χολαργού.

Καμία σχέση μεταξύ ΛΑ.Ο.Σ και Δ.Α.

Δέν ήταν λίγοι εκείνοι πού θέλησαν νά εκμεταλλευτούν τήν προσχώρηση στελεχών του ΛΑ.Ο.Σ στή Δ.Α. και νά ισχυριστούν ότι «πρόκειται γιά συγγενή κόμματα πού άπευθύνονται στην ίδια δεξαμενή ψηφοφόρων».

Ουδέν τούτων άνακριβέστερο. Άν συνέβαινε κάτι τέτοιο, ή Χ.Δ. δέν θα συζητούσε καν συνεργασία μέ τήν Δ.Α. Η άλλη θεια είναι ότι:

— Χ.Δ. και Δ.Α. έχουν κοινή τήν πίστη τους στην Όρθοδοξία, στά δόγματά της, στις άξίες της, στά όράματά της, στον τρόπο ζωής πού οδηγεί τό βίωμά της.

— Χ.Δ. και Δ.Α. βρίσκονται κοινωνικά πιό άριστερά και προοδευτικά από τήν κάθε Άριστερά, γι' αυτό και διακηρύξαν ότι οι πολιτικοί άξονές τους είναι άσύμβατοι μέ τούς αντίστοιχους των κομμάτων έξουσίας.

ΠΡΩΗΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ ΔΗΚΚΙ ΠΟΥ ΠΡΟΣΧΩΡΟΥΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

1. ΤΣΕΛΕΠΙΑΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (ΚΟΜΟΤΗΝΗ)
2. ΔΕΛΗΒΑΝΗ - ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ ΜΑΡΙΑ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)
3. ΦΟΡΑΙΑΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΚΑΣΤΟΡΙΑ)
4. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗ (ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ)
5. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ)
6. ΖΕΡΒΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)
7. ΣΚΑΡΤΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (ΖΑΚΥΝΘΟΣ)
8. ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΧΑΛΚΙΔΑ)
9. ΠΑΓΚΟΥ ΙΩΑΝΝΑ (ΦΩΚΙΔΑ)
10. ΚΕΦΑΛΛΙΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΚΩΣ)
11. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΦΩΚΙΔΑ)
12. ΤΣΙΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Β΄ ΑΘΗΝΩΝ)
13. ΣΠΕΝΤΖΟΣ ΝΙΚΟΣ (Β΄ ΑΘΗΝΩΝ)
14. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΣΜΗΝΗ (ΡΟΔΟΣ)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ

(Μη τελική λίστα)

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Γραμματικάκης Γιάννης
Δελιβάνη-Νεγρεπόντη Μαρία
Κουτσούκης Κλεομένης
Αλιπράντης Νικήτας
Μεγαλοκονόμος Μάνος
Σέκερης Ευάγγελος
Πουλίτσης Πανάγος

ΑΤΤΙΚΗ

Α' ΑΘΗΝΩΝ

1. Κόκκινος Αθανάσιος
2. Αρβανιτάκης Αλέξανδρος
3. Ίσσαρης Νίκος
4. Μόσχος Στυλιανός
5. Βολουδάκης Εμμανουήλ
6. Μηλιαράκης Μανώλης
7. Κωνσταντινόπουλος Πάνος
8. Δρούλιας Κωνσταντίνος
9. Μυλωνόπουλος Αθανάσιος
10. Λειβαδάς Χαράλαμπος
11. Καρακασίδης Ιωάννης
12. Παραδόπουλος Γεώργιος

Β' ΑΘΗΝΩΝ

1. Δήμου Δημήτριος
2. Μελετόπουλος Μελέτης-Ταύγετος
3. Καλυβίνος Νίκος
4. Πλατανίδης Φώτης
5. Τσιρίδης Κώστας
6. Σπέντζος Νίκος
7. Καρούσος Παύλος
8. Αλεξόπουλος Γιάννης
9. Σουσάνης Σπυρίδων
10. Μωχάμετ Αοσή
11. Διάμεσης Σπύρος
12. Παπαδάς Αλέξανδρος
13. Καρακίτσος Δημήτρης
14. Χριστογιαννάκης Γιώργος
15. Ντάσιος Νίκος
16. Μεταξάς Δημήτρης
17. Δρακάκης Στυλιανός
18. Γερολυμάτος Γιώργος
19. Βουγιάς Κωνσταντίνος
20. Σπηλιώτης Γιώργος
21. Ευστρατιάδης Άρης
22. Θεοδώρου Πέτρος
23. Χούτας Θωμάς
24. Γλιάτα Αιμιλία
25. Φάρος Δημήτριος
26. Φλουτσάκος Απόστολος
27. Αλεξόπουλος Χρήστος

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1. Κολοβός Ευθύμιος
2. Μαλτεζοπούλου Μαριάνθη

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1. Καϊρη Ράνια
2. Εμμανουηλίδου Ευαγγελία
3. Λεπτόπουλος Γ.
4. Τσακιρίδης Κώστας
5. Αργυριάδης Χαράλαμπος
6. Δουλιανάκης Μανώλης
7. Βουλγαράκη Χαρίκλεια
8. Δαβάκης Νικόλαος

ΑΤΤΙΚΗΣ

Κιουπκιολής Κώστας
Παγανιάρης Νικόλαος
Γκέκας Δημήτριος
Ζουγανέλης Ηλίας

ΠΕΛΛΟΠΟΝΗΣΟΥ

ΑΧΑΪΑΣ

Ευαγγελάτος Γιώργος

Χαλκίόπουλος Άγγελος
Τζιλιλής Ανδρέας

ΗΛΕΙΑΣ

Θεοδωρακόπουλος Παναγιώτης
Τσαρπαλής Σταύρος

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Βραχνός Χαράλαμπος
Γρουμπός Παναγιώτης

ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Μακρής Βασίλειος

ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Παλιβού Κωνσταντίνα
Κωνσταντινόπουλος Δημήτρης
Μουρούκας Γεώργιος

ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ανδρινόπουλος Ηλίας
Ρόζουση Αλεξάνδρα

ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Γραφάκος Πέτρος

ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ

ΚΥΚΛΑΔΩΝ

1. Αλιπράντης Δημήτριος
Καμπανάς Δημήτριος

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

1. Καραφίλης Γεώργιος
2. Κοντός Κωνσταντίνος

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΛΑΡΙΣΗΣ

Παπαθεμελής Στυλιανός
Μπασδάνης Βασίλης
Λαγκουβάρδος Μόσχος

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Βραχνιάς Κωνσταντίνος
Βουγιουκλής Γεώργιος
Μελίσσης Δημήτριος

ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ζαφράκας Απόστολος
Πλαστάρας Λεωνίδα
Δρούλια Μαρία

ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Παναγούλας Νίκος

ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Κόντη Ασπασία

ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Κτενάς Αντώνης

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Κουνάδης Παναγής

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Λάττας Γεράσιμος
Παπαζήσης Κωνσταντίνος
Μπισμπίνη Αικατερίνη
Καράτσαλος Κωνσταντίνος
Μανωλάκος Διονύσιος

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Παπαδημητρίου Δημήτριος
Πιπερίδης Νικόλαος

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Μαντέκας Βασίλειος

ΦΩΚΙΔΟΣ

Τζαμπζής Άγγελος

ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Σύρρος Χρήστος

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλαμπούκας Βασίλειος
Τσολογιάννης Οδυσσεάς
Παπαθεμελής Κώστας
Τζούμας Δημήτριος
Καρακάτσης Βασίλειος

ΠΕΛΛΗΣ

Χορζάνης Θωμάς
Βιτάλης Σταύρος

ΣΕΡΡΩΝ

Γουμάγιας Κωνσταντίνος
Τσεκούρας Στάθης
Μπαμπάτσης Στυλιανός
Σαμαρτζίδης Παναγιώτης

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Γκότσης Νίκος
Σαλαμανούδη Αλεξάνδρα
Μετεντζίδης Νεόφυτος

ΚΙΛΚΙΣ

Μπομποτάς Ηλίας
Γιαβασίδης Στράτος

ΗΜΑΘΙΑΣ

Κωνσταντούδης Βασίλης
Γιώτας Κων/νος
Κωνσταντινίδης Θεοφάνης

ΠΙΕΡΙΑΣ

Κορομπίλης Κωνσταντίνος

ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Μπαλογιάννη Ελένη

ΚΟΖΑΝΗΣ

Ιορδανίδου Φωτεινή

ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Τσολάκης Νικόλαος
Φορλιακάς Γεώργιος
Τοζίδης Μάρκος

ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Παπαδόπουλος Ιωάννης
Κιτσούλης Χρήστος

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παπατρύφων Αριστοτέλης
Φαρίδης Μιχάλης

ΚΡΗΤΗΣ

ΧΑΝΙΩΝ

Χιωτάκης Σήφης
Χατζηπαντελής Θεόδωρος

ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Καρνιωτάκης Κώστας

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Πλευράκη Δέσποινα

ΛΑΣΙΘΙΟΥ

Γραφανάκη Μαρία

ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Ψυχίατρος

Ύποψήφιος Βουλευτής Ἀχαΐας
τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀναγέννησης»

Ο υποψήφιος Ευαγγελάτος Γεώργιος, ετών 61, νευρολόγος, ψυχίατρος παιδών εφήβων και ενήλικων και ψυχαναλυτής της Ψυχαναλυτικής Σχολής της Κάρεν Χορνάι στη Νέα Υόρκη, έχει χρηματίσει ως παιδοψυχίατρος διευθυντής και ιδρυτικό μέλος στο Ιατροπαιδαγωγικό Κέντρο του Παιδιατρικού Νοσοκομείου «Μπέμπη Καραμανδάνη» της Πάτρας και επί οκταετίαν αντιπρόεδρος στο Παιδαγωγικό Ίδρυμα «Μέριμνα» των Πατρών και μέλος του επιστημονικού προσωπικού της Γαλήνης Απόρων Παιδών, Κέντρο Νοσηλείας παιδιών με Ειδικές Ανάγκες. Υπήρξε από τους πρώτους που άσκησαν την παιδοψυχιατρική και την ψυχανάλυση στην Πάτρα.

Είναι μέλος της American Academy of Psychoanalysis, μέλος του American Institute of Psychoanalysis of the Karen Horney Clinic και μέλος της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρείας. Στην παρούσα φάση ασκεί την ψυχιατρική ιδιωτικά.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ

Ύποψήφιος στὴν Α' Ἀθήνας
Δημοκρατικῆς Ἀναγέννησης
(Χριστιανικὴ Δημοκρατία)

Γεννήθηκα στην Αθήνα. Οι γονεῖς μου ζουν και εργάζονται στη Γερμανία. Μεγάλωσα κοντά στη γιαγιά-μητέρα Στυλιανή Πιττάκα-Καναβάκη, ποιήτρια, αγωνίστρια της Εθνικής Αντίστασης.

Σπούδασα φωτογραφία στον Αθηναϊκό Καλλιτεχνικό Όμιλο, ενώ παράλληλα ασχολήθηκα με τη βυζαντινή μουσική και τις εικαστικές τέχνες.

Απόφοιτος του Εκκλησιαστικού Λυκείου Αθηνών, κατά τη διάρκεια της φοιτήσεώς μου σε αυτό είχα έντονη δραστηριότητα και συμμετοχή στα κοινά του Σχολείου. Συνεργαζόμενος με ομάδα συμμαθητών εκδίδαμε την διασχολική πολιτιστική εφημερίδα «Απήχημα». Επίσης, με προσωπική εργασία παρουσιάσα θέσεις και ιδέες σε διάφορες μορφές εντύπων για εθνικά και διε-

Είναι συγγραφέας βιβλίων και κοινωνιολογικών μελετών ψυχιατρικού κυρίως αλλά και χριστιανοκοινωνικού περιεχομένου, όπως **Ανθρώπινη Καταστροφικότητα, Θρησκείες και Σεξουαλικότητα, Η δαιμονοποίηση της γυναίκας και ο αγώνας για την καταξίωσή της, Αυτοκατάχρηση ή Αυτοπειθαρχία; Η ασυδοσία του σεξ και το μεγαλείο της Αγάπης, Ψυχιατρική και Μαγεία, Η Αποκάλυψη του Ιωάννη αποκαλύπτεται κ.λπ.** Το 1964 γνωρίζει το Κίνημα της «Χριστιανικής Δημοκρατίας» και έκτοτε αγωνίζεται άλλοτε ως υποψήφιος στην Ευρωβουλή και στην Ελληνική Βουλή και άλλοτε με άρθρα, διαλέξεις, ομιλίες και λοιπές δραστηριότητες για τη διάδοση του χριστιανοκοινωνικού μηνύματος.

Είναι ιδρυτικό στέλεχος της Κίνησης Συνειδητοποίησης και Αυτοπροστασίας Πολιτών Πάτρας, με πολυσχιδή δράση, κοινωνική και επιμορφωτική, στην περιοχή της Πάτρας. Κατεβαίνει ως υποψήφιος της εκλογικής συλλογίας της Χ.Δ. με τη «Δημοκρατική Αναγέννηση» κατόπιν πρόσκλησης του προέδρου της δεύτερης Στ. Παπαθεμελή, με τον οποίο γνωρίζονται από το 1968 όντες συναγωνιστές και συνεργάτες στην Εταιρεία Χριστιανοκοινωνικών Μελετών που ιδρύθηκε από τον σημερινό πρόεδρο της «Δημοκρατικής Αναγέννησης» ως διέξοδος στη δικτατορία των συνταγματαρχών.

θνή θέματα, όπως Κυπριακό, Κουρδικό, πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, Ιράκ κ.λπ.

Ενεργή συμμετοχή είχα επίσης στο πρόβλημα των αμβλώσεων ως θέμα θεμελιωδών δικαιωμάτων της ανθρωπίνης ύπαρξης με δραστηριότητα στον «Σύλλογο Προστασίας Αγέννητου Παιδιού».

Αγωνίζομαι κατά της οικονομικής ανέχειας συμβάλλοντας στις δραστηριότητες του αμβλθρωπικού Σωματείου «Θεόφιλος», είμαι τακτικός συνεργάτης και υποστηρικτής της εφημερίδας «Χριστιανική».

Ως μέλος του κινήματος «Χριστιανική Δημοκρατία» συντάσσομαι στη συνεργασία μας με τη «Δημοκρατική Αναγέννηση», διότι πιστεύω στην ενότητα των πολιτικών κινήσεων και φορέων που αγωνίζονται για την εθνική ανεξαρτησία, πραγματική δημοκρατία και την αναζωπύρωση της ελληνορθόδοξης ιδιοπροσωπίας μας.

Απευθύνομαι σε όλους και ζητώ τη στήριξή σας ψηφίζοντας «Δημοκρατική Αναγέννηση» - Χριστιανική Δημοκρατία. Σ' εσάς, οι οποίοι από τις προσεχείς Εκλογές θέλετε να προκύψει ένας νέος, διαφορετικός εθνικός και κοινωνικός τρίτος πόλος στην πολιτική σκηνή της Ελλάδος.

Μεταρρυθμίσεις φέιγ-βολάν

Τον προϋπολογισμό επικαλέστηκε αυγουσιτικά ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής για να εξαγγείλει Εκλογές, μέσω του κυβερνητικού εκπροσώπου. Ζήτησε ανανέωση της εντολής, για να συνεχίσει, όπως είπε, τις μεταρρυθμίσεις. Ίσως δεν είναι τυχαίο που η πρώτη πράξη αυτής της Κυβέρνησης ήταν η απογραφή, με την οποία αποδείξε, αυτό που και οι κουτοί ήξεραν, ότι το σημαντικό ΠΑΣΟΚ είχε «μαγειρέψει» τα οικονομικά μεγέθη, προκειμένου να μπει η χώρα στην ΟΝΕ και τελευταία της πράξη ήταν η εξαγγελία προϋπολογισμού.

Δεν πρέπει πλέον να υπάρχει αμφιβολία ότι όντως η οικονομία είναι το μεγαλύτερο εθνικό μας θέμα. Και οικονομία δεν είναι μόνο τα μεγέθη του προϋπολογισμού, τα οποία ούτως ή άλλως και από αυτήν την Κυβέρνηση «μαγειρεύονται» ή, για να το πούμε πιο απλά, λογιστικά τακτοποιούνται. Αλλά η οικονομία δεν είναι λογιστική.

• Η οικονομία σχετίζεται με την άμυνα της χώρας. Οικονομία και άμυνα δεν είναι ανταγωνιστικές, όπως προσπαθούν να μας πείσουν οι εκσυγχρονιστές. Απόδειξη το γεγονός ότι οι ισχυρότερες σε οικονομία χώρες του πλανήτη στηρίζουν ακριβώς την υπερροχή τους στην υπερροπή τους.

• Η οικονομία σχετίζεται πρωτίστως με την παιδεία. Και η παιδεία είναι διαδικασία ούτως ή άλλως εμπλεκόμενη στην παραγωγή, και ως διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους μερικοί για το αντίθετο. Το ότι παιδεία δεν είναι μόνο εκπαίδευση εργατών δεν σημαίνει ότι η παιδεία δεν συνδέεται άμεσα με την παραγωγή. Ουδείς, από αρχαιοτάτων χρόνων, σπουδάζει χάριν αναψυχής. Σπουδάζει, για να βελτιώσει τη θέση του μέσα στον κοινωνικό και παραγωγικό καταμερισμό.

• Με την οικονομία συνδέεται άρρηκτα και το Δημόσιο. Όχι μόνο μέσα από τις άδικα απαξιωμένες επ' εσχάτους δημόσιες επιχειρήσεις, αλλά γιατί το κράτος είναι εκείνο που βηματοδοτεί μια οικονομία ακόμα και στις πλέον φιλελεύθερες, όπως η αμερικανική. Χωρίς τα κανόνια στο Ιράκ, είναι αμφίβολο εάν θα μπορούσε να σταθεί στα πόδια του το δολάριο.

• Με την οικονομία, φυσικά, σχετίζεται και το περιβάλλον. Χωρίς σεβασμό στις φυσικές παραγωγικές πηγές, αποδεικνύεται πλέον ότι καμμία οικονομία δεν μπορεί να ορθοποδήσει.

Απ' όσα είπαμε, προκύπτει ακόμα για τους πιο βραδύνοες η ανάγκη για

πραγματικές μεταρρυθμίσεις τις οποίες έχει ανάγκη ο τόπος.

• Η ισχυρή οικονομία, λοιπόν, χρειάζεται πρώτα πρώτα ισχυρή εθνική κυριαρχία. Με τη μισοκακόμοιρη, αποικιακού τύπου, θέση της Ελλάδας στην ΕΕ, φερ' ειπείν, και τη φοβισμένη θέση της απέναντι στην περιφερειακή δύναμη που λέγεται Τουρκία, ας ξεχάσουμε την ακμαία οικονομία.

• Για να υπάρξει ισχυρή οικονομία και, εν τοις πράγμασι, πλεονασματικός προϋπολογισμός, χρειάζεται εκ νέου σχεδιασμός όλου του εκπαιδευτικού συστήματος. Δηλαδή, τί άλλο χρειαζόμαστε για να πειστούμε ότι η παιδεία μας έχει αποτύχει; Και μόνο το γεγονός ότι για να μάθει κανείς στα σοβαρά μια ξένη γλώσσα, πρέπει να καταφύγει στα φροντιστήρια, δείχνει την

Του ΚΩΝ/ΝΟΥ ΜΠΛΑΘΡΑ

πλήρη αποτυχία της Εκπαιδευτικής μας. Αφήνω το καρκίνωμα των εξετάσεων που γιγαντώνει την παραπαιδεία ή την χαοτική κατάσταση των Πανεπιστημίων...

• Πρώτα απ' όλα, για να μπορέσει να εξυγιανθεί η οικονομία, χρειάζεται η εξυγιάνση των Δημόσιων Υπηρεσιών αλλά και του δημόσιου τομέα της οικονομίας, ο οποίος στη χώρα μας κρατάει τη μερίδα του λέοντος, γεγονός που δεν είναι απαραίτητα κατά του εκσυγχρονισμού, όπως κάποιος, ντίλερ στην ουσία ξένων εταιρειών, προσπαθούν να μας πείσουν. Οι Δημόσιες Υπηρεσίες, πρέπει επιτέλους να γίνει κοινή συνείδηση, (εξ)υπηρετούν τον πολίτη και δεν τον (κατ)εξουσιάζουν, οι δε δημόσιες επιχειρήσεις παράγουν δημόσιο, δηλαδή κοινό, χρήμα, χρήμα που, σε αντίθεση με το ιδιωτικό, πρέπει να είναι τόσο ιερό, όσο και η πατρίδα.

• Ιερό πολύ περισσότερο είναι το χρήμα των Ασφαλιστικών Ταμείων που πρέπει να διατίθεται αποκλειστικά για την υγεία και την κοινωνική πρόνοια, και όχι για να κλείνει τις αλογοσκούφιες ή χριστοδουλάκειες τρύπες του προϋπολογισμού, ή πολύ περισσότερο δεν πρέπει να αποδίδεται ως κέρδος σε οποιονδήποτε αετονύχη τραπεζίτη.

• Αλλά πώς μπορεί, σ' αλήθεια, να αναπτυχθεί η οικονομία μας σε σωστές βάσεις, χωρίς μια σοβαρή περιβαλλοντική πολιτική, χωρίς χωροταξία, χωρίς πολεοδομία, χωρίς ρυθμιστικά σχέδια; Η λογική ό-τι ανάπτυξη είναι μόνο περισσότερο αυτοκινητόδρομοι, περισσότερες οικοδομές και ενοικιαζόμενα δωμάτια θα οδηγήσει το

σύνολο της χώρας σε αυτό που είναι αυτή τη στιγμή η Αθήνα: μια απέραντη τσιμεντούπολη γεμάτη σκουπίδια.

• Χωροταξία όμως και πολεοδομία δεν μπορεί να γίνει χωρίς ένα συγκεκριμένο σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης. Αυτή δεν μπορεί να έρθει, βεβαίως, με τη διασπορά -βλέπε εξαγορά ψήφων- των κοινοτικών κονδυλίων. Αντιθέτως, αυτά τα κονδύλια θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη της υποδομής της περιφέρειας, όπως θα ήταν, επί παραδείγματι, η συγκρότηση ενός αξιόπιστου δικτύου ακτοπλοϊκής συγκοινωνίας στα νησιά μας.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, αυτές οι απαραίτητες και πραγματικές μεταρρυθμίσεις, χρειάζεται ανυπερθέτως η οικοδόμηση μιας εθνικής συνείδησης, την οποία δεν πετυχαίνει κανείς με τα τρυκ των πρώρων Εκλογών. Είναι αλήθεια ότι τα κόμματα, όλα τα κόμματα, δεν είναι φορείς εκπόνησης πολιτικών σχεδιασμών, όπως θα έπρεπε, αλλά συγκροτήματα νομής της εξουσίας, τα οποία με κάποιες μεταξί τους συμφωνίες, του αμαρτωλού συνδικαλισμού μη εξαιρουμένου, εναλλάσσονται ανά 4 ή 8 χρόνια στην εξουσία, για να πάρουν το δικό τους κομμάτι από την «πίττα», που θεωρούν ότι πατροπαράδοτα τους ανήκει. Θα ήταν πράγματι κουτό να περιμένει κανείς από τέτοιους σχηματισμούς αρρακτικών και τρωκτικών της δημόσιας οικονομίας να έρθουν σε εθνική συνείδηση για την εξυγιάνση της, δηλαδή για την αυτοκαταρρηγή τους με τη μορφή που σήμερα έχουν.

Το έχουμε ξαναπεί και γνωρίζουμε ότι φαίνεται ουτοπικό ακόμα και δονκιχωτικό: χωρίς την πατριωτική συστράτευση ανιδιοτελών πολιτών, πολιτών δηλαδή που δεν έχουν απολαύσει και δεν συνδέονται με τον κομματικό-πελαταικό καταμερισμό, συστράτευση που θα σημάνει στην ουσία μια νέα εθνική επανάσταση, δεν πρόκειται ποτέ η Ελλάδα να γίνει ισχυρή σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, όπου οι προκλήσεις γίνονται κάθε μέρα και πιο επιτακτικές.

Οι μεταρρυθμίσεις που επαγγέλεται, αντιθέτως, ένεκα της κομματικής του ιδιοτέλειας, ο κ. πρωθυπουργός, ή και ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, και οι γκρινιές των μικρότερων κομμάτων δεν είναι παρά υλικό για προεκλογικά φέιγ-βολάν. Αυτό το πολιτικό σκηνικό χρειάζεται ανατροπή, το επαναλαμβάνουμε. Καλύτερα Δον Κιχώτης με τα μυαλά μας τετρακόσια, παρά παίγνιο κομματάρχων και κομματάρχισκων.

Διαφήμιση τῆς μαγείας

Η μαγεία ήταν στο παρελθόν άρρηκτα συνδεδεμένη με κακά πνεύματα. Στις λεγόμενες «ανιμιστικές» θρησκείες των πρωτόγονων ανθρώπων η μαγεία κατείχε κεντρική θέση. Η πίστη στην ύπαρξη πλήθους πνευμάτων με διακριτούς ρόλους και διαθέσεις έναντι των ανθρώπων είχε ως συνέπεια οι επιθυμούντες να υπηρετήσουν τα πνεύματα να επιλέγουν, σύμφωνα με το χαρακτήρα τους, ένα ή ομάδα από αυτά. Ο ιερέας στις ανιμιστικές θρησκείες ήταν (και είναι, διότι οι θρησκείες αυτές δεν εξέλιπταν) ταυτόχρονα και μάγος, ασχολείτο δηλαδή με τέλεση μαγικών πράξεων. Η μαγεία διακρίνεται γενικά σε «μαύρη», μέσω της οποίας επιχειρείται η πρόκληση κακού σε συνάνθρωπο, και σε «λευκή», μέσω της οποίας επιχειρείται η απόκρουση του κακού.

Ακόμη και στις κοινωνίες που δέχθηκαν την επίδραση του Ευαγγελίου δεν κατέστη δυνατόν να εξαλειφθεί η μαγεία. Η χριστιανική πίστη θεωρεί τη μαγεία ως σύνολο ενεργειών του Διαβόλου μέσω ανθρώπων (μάγων), οι οποίοι έχουν καταστεί υποχείριά του. Το Βατικανό επέλεξε και για την αντιμετώπιση της μαγείας συνοπτικές διαδικασίες: Οι μάγισσες, που φαίνεται να αφθονούσαν κατά τη Μεσαίωνα, και οι μάγοι καίγονταν στην πυρά προσφέροντας δημόσιο θέαμα. Και πρέπει να τονίσουμε ότι παρά τη ρητή καταδική της μαγείας από τη χριστιανική πίστη και τη διαβεβαίωση ότι οι πιστοί δεν υπόκεινται στις συνέπειες των ενεργειών των μάγων, αρκετοί υπήρξαν κατά καιρούς οι χριστιανοί που επισκέπτονταν μάγους ζητώντας τη βοήθειά τους και αρκετοί άλλοι έτρεμαν κυριολεκτικά στη σκέψη ότι θα μπορούσαν να καταστούν θύματα μαγικών ενεργειών. Είναι αυτά σαφή δείγματα έκπτωσης από την πίστη.

Κατά την περίοδο της Αναγέννησης, στην Ευρώπη έχουμε βαθμιαία επίθεση κατά του Θεού και του πνευματικού κόσμου εκ μέρους της διανοητικής. Η πολεμική καταλήγει με την αποκάλυψη άρνηση της ύπαρξης Θεού και πνευματικού κόσμου κατά τον 18ο αι. Βέβαια, οι υλιστές σε καμμία φάση της Ιστορίας δεν κατάφεραν να πείσουν τους λαούς να υιοθετήσουν το υλιστικό κοσμοείδωλο. Ακόμη και κατά τον 20ο αιώνα, εποχή του μηδενισμού σε θεωρητικό επίπεδο και του καταναλωτικού υλισμού σε πρακτικό επίπεδο, οι άνθρωποι δηλώνουν σε μεγάλη, αν όχι συντριπτική, πλειονοψηφία ότι πιστεύουν στην ύπαρξη Θεού. Εκείνο όμως που εντυπωσιάζει ως εξαγόμενο από έρευνες στον δυτικό κόσμο είναι το ότι πολλοί, μάλιστα σε κάποιες χώρες η πλειονοψηφία του πληθυσμού, αρνούνται την ύπαρξη διαβόλου. Και αυτό αποτελεί τη μεγαλύτερη επιτυχία των αγγέλων της Πτώσης!

Βέβαια, η καταδική του διαβόλου σε ανυπαρξία από τον σύγχρονο δυτικό άνθρωπο όχι μόνο δεν εμπόδισε αυτόν από του να συνεχίσει το έργο του, αλλά ενέτεινε τις προσπάθειές του, ώστε να καταστήσει υποχείριά του πολλούς και μάλιστα κυρίως σε χώρες που οι κάτοικοί της τον αρνούνται. Η παραμένουσα απαγόρευση της πίστης προς το Θεό και τον πνευματικό κόσμο στο όνομα του ορθολογισμού οδήγησε σταδιακά τον δυτικό άνθρωπο σε λιμοκτονία της ψυχής. Και αναζήτησε υποκατάστατα της πίστης, προκειμένου να κορέσει την πείνα του. Οι μάγοι και οι μάγισσες δεν διατρέχουν πλέον τον κίνδυνο να καούν, καθώς το Βατικανό έχασε σημαντικό μέρος της κοσμικής του δύναμης, και κάνουν «χρυσές» δουλειές με το πλήθος των ανθρώπων που ζουν χωρίς ελπίδα και πελαγοδρομούν μη έχοντας στήριγμα στις δυσκολίες της ζωής. Έχοντας ως προπαίδεια ο διάβολος την αστρολογία, παραδίδει στη συνέχεια πληθώρα μαθημάτων με τα όργανά του (χαρτορίχτρες, χειρομάντισσες, διάμεσες, μέντιουμ στα ελληνικά), για να καταλήξει στην «πανεπιστημιακή» επιπέδου μαγεία και στις μεταπτυχιακές σπουδές της σατανολογίας! Είναι άκρως εντυπωσιακό το γεγονός ότι κυρίως στις ΗΠΑ αλλά και σε ευρωπαϊκές χώρες έχουν ιδρυθεί «εκκλησίες» του Σατανά και κατά καιρούς θύματα του διαβόλου, οι σατανιστές, καταφεύγουν σε ανθρωποθυσίες. Και φυσικά, και η χώρα μας δεν ήταν δυνατόν να υστερήσει από την πορεία αυτήν προς την «πρόοδο»!

Ούτε η επιστημονική κοινότητα, ούτε οι ηγεσίες, πολιτική και πολιτειακή, φαίνεται να θορυβούνται από την προκλητική πλέον δράση των θυμάτων του διαβόλου. Δεν είναι μάλιστα διόλου παράξενο ότι άνθρωποι που καυχώνται για την υπέρβαση των προκαταλήψεων του παρελθόντος (έτσι αποκαλείται η πίστη στο Θεό) να είναι δουλμένοι σε πλήθος προλήψεων, να προστρέχουν σε «σωτήρες», για να αποθέσουν την ελευθερία τους και τα πτυχία τους στα πόδια τους έναντι συμβολών για το μέλλον! Ο Καμύ τόνισε χαρακτηριστικά σε κάποιο έργο του: «Το μέλλον είναι η μόνη υπερβεβαιότητα των ανθρώπων χωρίς Θεό!». Το τραγικό για όλους αυτούς είναι ότι αγνοούν πως και ο διάβολος αγνοεί το μέλλον, το οποίο μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Μέσα σε αυτήν τη σύγχυση που διαβιώνει ο σύγχρονος δυτικός άνθρωπος, κάποια Αγγλίδα θεώρησε μοναδική την ευκαιρία να πλουτίσει συγγράφοντας βιβλία που μυούν στη μαγεία εξ απαλών ονύχων! Και έσπευσαν οι απαταχού της γης μετώροι στο υπαρκτό κενό συνάνθρωποι μας να αγοράσουν και να προσφέρουν στα παιδιά τους τα έργα του παιδιού-μάγου. Και μια γενιά μεγαλώνει πλέον με τον ήρωά της Χάρυ Πότερ και εν πολλοίς προσπαθεί να τον μιμηθεί. Πρόσφατα κυκλοφόρησε ένα ακόμη έργο της βαθύπλουτης πλέον Αγγλίδα συγγραφέως, το οποίο διαφημίστηκε εμμέσως και σκανδαλώδως (σε δελτία ειδήσεων) ακόμη και από κρατικούς τηλεοπτικούς σταθμούς. Τονίστηκε, μάλιστα, ότι η αγγλική μόνο έκδοση αναμένεται να έχει 30.000 πωλήσεις στη χώρα μας. Άλλωστε, τα ελληνόπουλα είναι πλέον εξοικειωμένα με τη μαγεία μέσω των εγχειριδίων, από τα οποία διδάσκονται όχι μόνο την αγγλική γλώσσα, αλλά και τον αγγλικό «πολιτισμό».

Έντονος υπήρξε ο πρόσφατος συγκλονισμός από τις πυρκαγιές που ερημώνουν την ελληνική φύση. Για την ερήμωση των παιδικών ψυχών θα νοιαστεί κανείς;

κά τον δυτικό άνθρωπο σε λιμοκτονία της ψυχής. Και αναζήτησε υποκατάστατα της πίστης, προκειμένου να κορέσει την πείνα του. Οι μάγοι και οι μάγισσες δεν διατρέχουν πλέον τον κίνδυνο να καούν, καθώς το Βατικανό έχασε σημαντικό μέρος της κοσμικής του δύναμης, και κάνουν «χρυσές» δουλειές με το πλήθος των ανθρώπων που ζουν χωρίς ελπίδα και πελαγοδρομούν μη έχοντας στήριγμα στις δυσκολίες της ζωής. Έχοντας ως προπαίδεια ο διάβολος την αστρολογία, παραδίδει στη συνέχεια πληθώρα μαθημάτων με τα όργανά του (χαρτορίχτρες, χειρομάντισσες, διάμεσες, μέντιουμ στα ελληνικά), για να καταλήξει στην «πανεπιστημιακή» επιπέδου μαγεία και στις μεταπτυχιακές σπουδές της σατανολογίας! Είναι άκρως εντυπωσιακό το γεγονός ότι κυρίως στις ΗΠΑ αλλά και σε ευρωπαϊκές χώρες έχουν ιδρυθεί «εκκλησίες» του Σατανά και κατά καιρούς θύματα του διαβόλου, οι σατανιστές, καταφεύγουν σε ανθρωποθυσίες. Και φυσικά, και η χώρα μας δεν ήταν δυνατόν να υστερήσει από την πορεία αυτήν προς την «πρόοδο»!

Του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Από τις θέσεις της Χ.Δ. για εκκλησιαστικά ζητήματα

Από την άπελευθέρωση και μετά, η Όρθοδοξη αποτελεί κεντρικό σημείο αναφοράς της νεοελληνικής ταυτότητας. Ακόμη και σε περιόδους κοινωνικών εντάσεων και ανόδου της επιρροής της μαρξιστικής ιδεολογίας, η άθεϊα χαρακτηριζόταν μόνο τις ηγεσίες των κινημάτων. Η μερίδα του λαού που συνταυτιζόταν με την Άριστερά, ενώ δεχόταν το δράμα για κοινωνική δικαιοσύνη που αυτή επαγγελλόταν, σε καμία περίπτωση δεν αποκόπηκε από την Έκκλησία και την πίστη της.

11. Είναι γεγονός ότι η Ίεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδας παρέμενε συντηρητική ως προς τον κοινωνικό και πολιτικό προσανατολισμό της. Όμως, αντίθετα με τη ρωμαιοκαθολική εκκλησία, η οποία παρενέβη ανοιχτά και άπροκάλυπτα στην πολιτική υπέρ της συντηρητικής παράταξης και των κυρίαρχων τάξεων, η Ίεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδος δεν παρήγαγε ιδεολογία, ούτε παρενέβη άμεσα στην πολιτική ζωή. Έτσι, δεν δημιουργήθηκε μαζική αντιεκκλησιαστική αντίδραση στην ελληνική κοινωνία.

Η στάση της Ίεραρχίας στη διάρκεια της απριλιανής Δικτατορίας έθεσε σε δοκιμασία τη σχέση της Έκκλησίας με την ελληνική κοινωνία. Είναι αλήθεια ότι η Δικτατορία επέβαλε δικό της Αρχιεπίσκοπο και κατάρχησε με την «αριστινίδη σύνοδο» τις ελεύθερες Έκλογες. Είναι, επίσης, αλήθεια άνομολόγητη ότι μαζική αντίσταση κατά της Δικτατορίας πριν το 1972 δεν υπήρξε. Παρά το γεγονός αυτό, η συνταύτιση της πλειοψηφίας των Ίεραρχών με τη Δικτατορία, η οποία προβλήθηκε ως κατ' εξοχήν «χριστιανικό» καθεστώς, εξέθεσε την ποιμαίνουσα Έκκλησία και έδωσε λαβές στους έχθρους της ορθόδοξης παράδοσης και πίστης.

Η μεταδικτατορική κοινωνία στην Ελλάδα υπέστη μεγάλες αλλαγές, στην κατεύθυνση του εξευρωπαϊσμού και του εκσυγχρονισμού, με αποτέλεσμα την τάση αποκοπής των νεώτερων γενεών από τη βίωση της ορθόδοξης παράδοσης. Παράλληλα, ενώ κατά πλειοψηφία ο λαός παραμένει Όρθόδοξος, με τη μετανάστευση ή ελληνική κοινωνία τείνει να εμφανίζει πολυπολιτισμικά χαρακτηριστικά.

Παρεμβάσεις σε κοινωνικοπολιτικά θέματα

Μετά την ανάρρηση στον άρχιεπισκοπικό θρόνο του σημερινού Αρχιεπισκόπου, ο οποίος έχει επιλέξει την οδό της παρέμβασης στο κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι, έχουμε ως αποτέλεσμα την πρόκληση αντιδράσεων απ' όσους διαφωνούν με τις θέσεις που αυτός εκάστοτε διατυπώνει.

Η εξέλιξη αυτή θέτει το ερώτημα σε ποιο βαθμό δικαιούται ο Αρχιεπίσκοπος να παρεμβαίνει σε θέματα πολιτικά και κοινωνικά, τη στιγμή μάλιστα που στο παρελθόν η Ίεραρχία είχε κατηγορηθεί για άπραξία. Η Χ.Δ. έχει διακηρύξει από της ίδρύσεώς της ότι το πνευματικό έργο της Έκκλησίας δεν χωρίζεται με στεγανά από τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα. Γι' αυτό το λόγο, η ποιμαίνουσα Έκκλησία πρέπει να άρθρωνει λόγο, όταν τα

Έκκλησία και Κράτος. Συναλληλία

Δεν υπάρχει κοινό πρότυπο διεθνώς αποδεκτό για τη ρύθμιση των σχέσεων Έκκλησίας-Κράτους, αφού αυτές διαμορφώνονται κατά περίπτωση ανάλογα με τις ιστορικές συγκυρίες. Κατά συνέπεια, σφάλουν όσοι —επικαλούμενοι το γαλλικό πρότυπο του πλήρους διαχωρισμού του 1905— επιδιώκουν την εφαρμογή του και στην Ελλάδα. Το πρότυπο αυτό δεν μπορεί να γενικευθεί ούτε στην ίδια τη χώρα, αφού δεν εφαρμόζεται στην Άλσατία-Λωραίνη, περιοχή που προσαρτήθηκε στη Γαλλία το 1918. Στην Ευρώπη υπάρχουν χώρες όπου αναγνωρίζεται κάποια επίσημη θρησκεία ή το κράτος παρεμβαίνει ρυθμιστικά στην οργάνωση της θρησκευτικής ζωής και στη χρηματοδότησή της.

Στην Ελλάδα η νομοθετική ρύθμιση ξεκίνησε ως σχέση «νόμου κρατούσης Πολιτείας». Όμως, στο σημερινό συνταγματικό πλαίσιο υπάρχουν οι προϋποθέσεις για τη συναλληλία

Κράτους-Έκκλησίας, που είναι διακηρυγμένη θέση της Χ.Δ. Οι αναφορές του Συντάγματος στην Όρθοδοξη Έκκλησία είναι αποτέλεσμα της σημασίας της στη διαμόρφωση της συνειδήσης του Νέου Έλληνισμού και έντεθεν της συμβολής της στη διαμόρφωση του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Για το λόγο αυτό, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων είναι Όρθόδοξοι, πρέπει να διατηρηθούν οι ισχύοντες Συντάγματα στην Όρθοδοξη Έκκλησία, οι οποίες ούτε διακρίσεις επιβάλλουν, ούτε προσβάλλουν την ελευθερία της θρησκευτικής συνειδήσης.

Όμως, η αρχή της ισότητας επιβάλλει να διαμορφωθεί ενιαία νομοθεσία-πλαίσιο σχετικά με το νομικό καθεστώς, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις όλων των γνωστών θρησκειών στη χώρα. Με τον τρόπο αυτό θα εξαλειφθούν οι όποιες

ανισότητες στο επίπεδο του κοινού νομοθέτη.

Η μισθοδοσία του Όρθόδοξου κλήρου στην Ελλάδα γίνεται σε αντάλλαγμα με την παραχώρηση μεγάλου τμήματος της εκκλησιαστικής περιουσίας μεταπολεμικά. Κατά συνέπεια, με δεδομένη και την κοινωνική προσφορά του Όρθόδοξου κλήρου, νομομοποιείται πλήρως η μισθοδοσία του από το Δημόσιο. Η επιστροφή αυτής της εκκλησιαστικής περιουσίας που προτείνεται από όρισμένους ως πρόσχημα για την κατάργηση της μισθοδοσίας του κλήρου από το Δημόσιο ελέγχεται ως ανέφικτη και άνεδαφική.

Το ζήτημα του πολιτικού γάμου έχει λυθεί με επιτυχία από το 1982. Το σημερινό καθεστώς ούτε διακρίσεις ιδρύει, ούτε περιορίζει τις επιλογές των πολιτών. Αντίθετα, η έπιβολή υποχρεωτικού πολιτικού γάμου είναι αυταρχική επιλογή, αντίθετη με τα ήθη του ελληνικού λαού.

ποίμνιό της αδικείται. Όμως, οι όποιες παρεμβάσεις πρέπει να διακρίνονται από το λόγο της αγάπης, να είναι προέκταση του πνευματικού έργου της Έκκλησίας και να μην είναι διχαστικές.

Παράδειγμα προς αποφυγήν πρέπει να είναι η πολιτική του Βατικανού, το οποίο έχει καταφύγει στη λογική της δύναμης και της εκκοσμικεύσης, με αποτέλεσμα την αποξένωση από τη ρωμαιοκαθολική εκκλησία μεγάλου μέρους της κοινωνίας. Η ρωμαιοκαθολική εκκλησία θεώρησε ότι μπορεί να κεφαλαιοποιήσει σε πολιτική και οικονομική δύναμη και προνόμια την πνευματική της επιρροή και πληρώνει το τίμημα με τη διαρκή συρρίκνωση της επιρροής της. Το ίδιο θα πάθει και η Όρθοδοξη Έκκλησία, σε περίπτωση που επιμένει να ακολουθήσει παρόμοιες πρακτικές, οι οποίες είναι ξένες προς την ορθόδοξη παράδοση.

Αυτή τη στιγμή και στην Ελλάδα προβάλλει ο κίνδυνος αποξένωσης μερίδας της κοινωνίας από την Έκκλησία, με μοχλό τις αντιδράσεις που προξενεί η παρέμβαση της ηγεσίας της σε κοι-

νωνικά και πολιτικά ζητήματα, αλλά και την τάση πολιτικής συνταύτισης της με τη συντηρητική παράταξη. Έτσι, κινδυνεύουμε να χάσουμε αυτό που στη Δύση έχει χαθεί για τους ρωμαιοκαθολικούς: τον καθολικό σεβασμό προς την Έκκλησία εκ μέρους της κοινωνίας. Τον παραπάνω κίνδυνο πρέπει να λάβει υπ' όψιν της η ποιμαίνουσα Έκκλησία και να «ορθοτομήσει» το λόγο της και την πρακτική της, ώστε η Έκκλησία να παραμένει ευρύτερα σεβαστή λόγω του παραδοσιακού ρόλου της στη δημιουργία του νέου Έλληνισμού αλλά και για την πνευματική της εμπέδεια, χωρίς να ταυτίζεται με πολιτικές παρατάξεις.

Έκκλησία και Παιδεία

Η διαμόρφωση της θρησκευτικής συνειδήσης των νέων είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα των πολιτών και υποχρέωση της Πολιτείας, πρέπει δε αυτή να επιτυγχάνεται μέσα από το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα. Η ποιμαίνουσα Έκκλησία, αντί να επιλέξει ως προτεραιότητα την

εύκολη λύση της δημιουργίας παράλληλων εκπαιδευτηρίων όλων των βαθμίδων της Εκπαίδευσης, πρέπει να δώσει το βάρος στην κατήχηση των νέων μέσα από το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα και να συνεργάζεται στην κατεύθυνση αυτή σε μόνιμη βάση με τις Θεολογικές Σχολές, τους θεολόγους της Μέσης Εκπαίδευσης και τους δασκάλους.

Στά ανωτέρω πλαίσια, πρέπει να διατηρηθεί το μάθημα των Θρησκευτικών με τη μέχρι τώρα μορφή του και να διευκολύνεται η πρόσβαση των νέων στη λειτουργική ζωή.

Όσοι γονείς το επιθυμούν πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την απαλλαγή των παιδιών τους από το μάθημα αυτό, χωρίς περαιτέρω αίτιολόγηση.

Σε περίπτωση που υπάρχουν προϋποθέσεις, πρέπει η Πολιτεία να διευκολύνει τη θρησκευτική εκπαίδευση και με βάση άλλα δόγματα ή θρησκείες για όσους το ζητήσουν.

Άσχετα με το θεσμικό πλαίσιο, καθήκον του Όρθόδοξου εκπαιδευτικού είναι μέσα από το κάθε μάθημα, με διακριτικότητα και σεβασμό στην προσωπικότητα και στη συνείδηση των νέων, να παρουσιάζει την κατά περίπτωση Όρθόδοξη έκδοχή και διάσταση των πραγμάτων. Η διεξοδος αυτή μπορεί να καταστεί και η μόνη έναπομένουσα, στην περίπτωση που επιτευχθεί η πλήρης αποξένωση της Έκκλησίας και της Όρθόδοξης κατήχησης από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Σχετικά με τη διοίκηση της Έκκλησίας

Η Χ.Δ. επιμένει στη διακηρυγμένη θέση της για την εκλογή των Επισκόπων, Έφημερίων, Διακόνων και Έπιτρόπων «ψήφω κλήρου και λαού» και κάνει εκκλησία για την έναρξη διαλόγου σχετικά με τις λεπτομέρειες της εφαρμογής μίας τέτοιας θέσης, ή οποία είναι σύμφωνη και με την πρακτική της αρχαίας Έκκλησίας.

Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη διαφάνεια της οικονομικής διαχείρισης καθώς και στην πρόληψη και τιμωρία των σκανδάλων,

τά οποία εκθέτουν κατά καιρούς την ποιμαίνουσα Έκκλησία. Ακόμη και χωρίς να υπάρχουν κανονικά ή ποινικά αδικήματα, σκάνδαλο προκαλείται, όταν οι κληρικοί επικεντρώνουν τη δραστηριότητά τους στη σώρευση πλούτου και ζούν με πολυτέλεια.

Πρός τούτο απαιτείται εκ βάθρων αναδιάρθρωση και δημιουργία αξιόπιστης και ανεξάρτητης εκκλησιαστικής Δικαιοσύνης, με τη συμμετοχή και λαϊκών ως δικαστών.

Παράλληλα, στα πλαίσια των Ίερών Κανόνων, πρέπει να αναβαθμισθεί ο ρόλος των εγγάμων κληρικών και των λαϊκών, άνδρων και γυναικών, στη διοίκηση της Έκκλησίας και να επαναπροσδιορισθεί ο ρόλος των αγάμων, οι οποίοι κατά καιρούς λησμονείται ότι είναι ταυτόχρονα και μοναχοί.

Η ποιμαίνουσα Έκκλησία, στο βαθμό που ελέγχει έγγεια ιδιοκτησία, πρέπει να τη διαχειρισθεί με κοινωνικά κριτήρια, για την παραγωγή έργου υπέρ των οικονομικά αδυνάτων και με σεβασμό στην προστασία του περιβάλλοντος.

Διορθόδοξες σχέσεις

Επιτακτική είναι η ανάγκη της υπέρβασης των εθνικιστικών ανταγωνισμών και της ανάπτυξης της διορθόδοξης συνεργασίας, αφού όλες οι κατά τόπους αυτοκέφαλες Έκκλησίες δεν παύουν να είναι τμήματα μίας και αδιαίρετης Έκκλησίας. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο μπορεί και πρέπει να παίξει αυτό τον ένοποιητικό ρόλο. Η συνεργασία αυτή θα είναι η βάση και της ειρηνικής συνύπαρξης και αλληλοκατανόησης των λαών με κυρίαρχα Όρθοδοξη παράδοση.

Όσον αφορά στις σχέσεις της Έκκλησίας της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, πρέπει με καλόπιστο διάλογο να διευκρινισθούν οι όποιες ασάφειες στο ισχύον καθεστώς και να αποφευχθούν οι προστριβές που σκανδαλίζουν το Όρθόδοξο ποίμνιο.

Ειδικά για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, υποστηρίζουμε ότι μπορεί και πρέπει να διατηρηθεί η υπάρχουσα τάξη χωρίς να υποβαθμίζεται το άραβόφωνο ποίμνιο. Η σημερινή κρίση θα είχε αποφευχθεί, εάν η πλειοψηφία του ελληνικού κλήρου δεν είχε δείξει απαράδεκτη άδιαφορία έως και περιφρόνηση για το άραβόφωνο ποίμνιο.

Άγιον Όρος

Οι συνεχείς μεταβολές στο πλαίσιο των διεθνών συνθηκών που προσδιορίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προκαλέσουν την επαγρύπνησή μας για την κατοχύρωση του καθεστώτος του Αγίου Όρους ως αυτοδιοικούμενης κοινότητας στα πλαίσια του ελληνικού κράτους. Οι βολές που δέχεται το Άγιον Όρος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, παρά το γεγονός ότι περιβάλλονται με το μανδύα της προοδευτικότητας και της προστασίας των δικαιωμάτων των γυναικών, στην πραγματικότητα αποτελούν ώμη παρέμβαση στο αυτοδιοικητο και κρούσμα αυταρχισμού, στο βαθμό που παραβιάζουν τα δικαιώματα των μοναχών να ρυθμίζουν τον τρόπο ζωής τους σε μιά περιοχή που δεν είναι κοινόχρηστη, αλλά εδώ και αιώνες τους έχει παραχωρηθεί ολόκληρη κατά κυριότητα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ υποψήφιος Νομοῦ Φθιώτιδας με τήν Δημοκρατική Αναγέννηση

Γεννημένος το 1969 στην Αθήνα, καταγόμενος από τη Λαμία όπου πέρασε κάποια από τα παιδικά του χρόνια. Έγγαμος με τη Χαρίκλεια Γεωργίου και έχει μια κόρη 10 ετών. Γόνος Στρατιωτικού. Σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και βρίσκεται στο στάδιο της αναμονής για ειδικότητα στην παθολογία. Εκφράζεται από τις θέσεις και τις αρχές της Χριστιανικής Δημοκρατίας και συστρατεύεται στον Αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη. Θέτει υποψηφιότητα στο Νομό Φθιώτιδας από τον οποίο κατάγεται και ζητά την ψήφο των συμπολιτών μας. Η «Χ» παροτρύνει τους φίλους και τα μέλη της να τον στηρίξουν.

«'Αν σηκωθείς ένα πρωινό και δέν νοιώσεις κανένα πόνο νά ξέρεις πως έχεις πεθάνει» (ρωσικό απόφθεγμα)

Εμείς οι άνθρωποι ξεχνούμε πως γεννηθήκαμε για να πεθάνουμε. Ξεχνούμε πως δεν είμαστε μόνιμοι κάτοικοι αυτού του κόσμου. Πως δεν μας περιμένει ο θάνατος να φτάσουμε στα βαθιά γεράματα. Πως έρχεται απρόοπτα, βίαια και αναπάντεχα πολλές φορές και μας παίρνει τη ζωή χωρίς να διαλέγει ηλικίες.

Ξεχνούμε πως τα πλούτη και αξιώματα γίνονται «οι ματαιότητες του κόσμου», όταν με αυτά εκμεταλλευόμαστε και εξουσιάζουμε τους άλλους. Μέσα «ευλογημένα», όταν διακονούμε τις ανάγκες και επουλώνουμε τις πληγές των άλλων.

Από το λήθαργο αυτής της λησμονιάς μάς βγάζει ο πόνος που γεννούν τα προβλήματα και τα ανυπέρβλητα εμπόδια της ζωής μας. Οι απρόβλεπτες καταστάσεις που αδυνατούμε να ελέγξουμε, να ξεπεράσουμε και να υπερβούμε. Οι αρρώστιες, δικές μας και αγαπημένων προσώπων, που προαναγγέλλουν θάνατο.

Αυτός ο πόνος της ψυχής και του σώματος προβάλλει έντονα τις υπαρκτές μας ανησυχίες. Μας βοηθά να ξεφύγουμε από τα υλικά και ορατά και να αναζητήσουμε τα πνευματικά, τα αόρατα και τα έσχατα. Αυτή η αναζήτηση μάς φέρνει στο εσώτερο της ύπαρξής μας, όπου ανακαλύπτουμε την εικόνα του Θεού, τον Θεό μέσα μας.

Τότε χάνονται όλα όσα μας έβγαζαν από τον εαυτό μας και τον προορισμό μας. Όλα όσα μας έκαναν ακοινωνήτους και μας απομάκρυναν από τον παράδεισο των συνανθρώπων. Τότε τα θυμόμαστε και τα καταλαβαίνουμε όλα. Τότε δεν ξαναλέμε «αντίο» σε αυτούς που μας έχουν ανάγκη. Που θέλουν να μοιραστούν μαζί μας τον πόνο ή τη χαρά τους. Που θέλουν να τους ακούσουμε και να μην τους κλείσουμε την πόρτα. Που θέλουν παρέα, κατανόηση και λίγη αγάπη. Που μπορεί να είναι τα πιο κοντινά μας πρόσωπα, οι παππούδες, οι γιαγιάδες ή και οι γονείς μας, που μαραζώνουν από μοναξιά.

Η αποκάλυψη του Θεού στο εσώτερο της ύπαρξής μας βοηθά να καταλάβουμε πως η ζωή δεν μας ανήκει, αφού είναι δώρο του Θεού. Ανήκει στους άλλους, ως διακονία και θυσία. Χωρίς αυτό το δόσιμο δεν είναι ζωή, γιατί δεν είναι αγάπη.

Η εικόνα του Θεού μέσα μας, η αγάπη, ο ίδιος ο Θεός, είναι η ουσία της ύπαρξής μας. Χωρίς τον Θεό, την αγάπη, δεν μπορούμε να ζήσουμε, γιατί αυτή είναι η μοναδική πραγματικότητα του κόσμου. Μόνο με αυτήν επαναστατούμε και θεραπεύουμε τον άρρωστο, κακό εαυτό μας. Μόνο με αυτήν είμαστε ελεύθεροι και αναλαμβάνουμε ευθύνες να διακονούμε και να θυσιαζόμαστε για τους άλλους. Να ευεργετούμε και να συμπονούμε τους άλλους.

Ο πόνος είναι πάντα κοντά μας και μας σφιχταγκαλιάζει. Είναι ο αχώριστος σύντροφος της ζωής μας. Πονούμε για τον εαυτό μας, αλλά πονούμε και για τους άλλους.

Πονούμε, γιατί φταίμε εμείς, αλλά πονούμε, γιατί φταίνε οι άλλοι. Είναι ο μεγαλύτερος παιδαγωγός και δάσκαλος αυτογνωσίας.

Μας επιβάλλει την επιστροφή στον εαυτό μας, για να ανακαλύψουμε το νόημα της ζωής μας, να μετανιώσουμε και να καθαρίσουμε την ψυχή μας. «Η ειρήνη της ψυχής αποκτάται με πόνο και θλίψεις», έλεγε ο όσιος Σερα-

φείμ του Σάρωφ. «...Διήλθομεν διά πυρός και ύδατος και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν», διαβάζουμε στους Ψαλμούς, που σημαίνει: «Περάσαμε από τη φωτιά και τον κατακλυσμό των θλίψεων και μας οδήγησες σε τόπο αναψυχής» (Ψαλμ. 65, 12). «Καυχώμεθα εν ταις θλίψεσιν...» (Ρωμ. 5, 3), διακήρυξε ο Απ. Παύλος.

Η πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς έγινε το 1967 στη Ν. Αφρική από τον διάσημο καρδιοχειρουργό Κρίστιαν Μπάρναντ. Ο ασθενής του έλαβε το μόσχευμα ενός θύματος τροχαίου. Η πρωτιά του σε αυτόν τον τομέα τον έκανε διάσημο.

Οι δημοσιογράφοι τον κυνηγούσαν να του πάρουν συνέντευξη. Ένας από αυτούς τον ρώτησε τι γνώμη έχει για τον ανθρώπινο πόνο και εκείνος απάντησε: «Πολλοί παραδίδονται στον πόνο των ασθενειών, των απογοητεύσεων, των αποτυχιών, της φτώχειας και εκμετάλλευσης, και εγκαταλείπουν τον αγώνα. Αυτό δεν είναι

σωστό. Δεν είναι ανθρώπινο. Σε μένα ο πόνος είναι ευεργέτης και καθημερινός μου σύντροφος. Τη μέρα που θα ξυπνήσω και δεν θα πονώ, θα ξέρω πως είμαι νεκρός. Ο ανθρώπινος πόνος, ως παιδαγωγός, είναι κοινή αναφορά όλων των θρησκειών και παραδόσεων των λαών».

Υστερα απ' όλα αυτά, δεν απορούμε, όταν μαθαίνουμε πως πραγματικοί όσοι ασκητές, μοναχοί και μοναχές παρακαλούν τον Θεό να τους δώσει επιώδυνες αρρώστιες. Αυτοί δε που τις έχουν Τον ευχαριστούν για τη μεγάλη αγάπη Του. Είναι αυτό που έκαναν οι άγιοι Μάρτυρες και Πατέρες της Εκκλησίας μας, θεμελιώνοντας τον καινούργιο κόσμο που ενσαρκώνει η ζωή και το έργο του Ιησού Χριστού.

Πολύ βαριά η αρρώστια και ο πόνος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου. Έμεινε 42 μέρες στο Αρεταίειο νοσοκομείο. Κατά την έξοδο του έδωσε συγκινητική συνέντευξη στους δημοσιογράφους. Πολύ κοντά στον Θεό, Τον ευχαρίστησε που τον βοήθησε να σταθεί και πάλι «στα πόδια του όρθιος» και να αντικρίσει όλα όσα είχε στερηθεί.

Ευχαρίστησε τους Έλληνες για τη συμπάραση και προσευχές τους και τους παρακάλεσε «να είναι κοντά του στη συνεχιζόμενη» περιπέτειά του, όπως είπε.

Στη συνέντευξή του ήταν αυθεντικός άνθρωπος. Δεν μας είπε πως είναι ο θρησκευτικός μας ηγέτης και ο Αρχιεπίσκοπός μας, αλλά ο άνθρωπός μας και «ο Χριστόδουλος» μας. Η αρρώστια του τον έφερε πολύ πιο κοντά στους ανθρώπους και τον Θεό. Η συνέντευξή του συνοδευόμενη από δάκρυα πόνου και χαράς δημιούργησε πανελλήνια συγκίνηση, συμπάθεια και αγάπη.

Ο ανθρώπινος πόνος, λοιπόν, είναι ο αχώριστος σύντροφος της ζωής μας. Ο δρόμος της αυτογνωσίας και μεταμέλειας. Της αποκάλυψης του Θεού στο εσώτερο της ύπαρξής μας. Ο ανθρώπινος πόνος κάνει τη ζωή μας γυμναστήριο και αγώνισμα, όπου ασκούμεθα στην υπομονή, την ελπίδα και προπαντός την αγάπη για τους άλλους.

Η δοκιμασία σε αυτό το αγώνισμα μας μαθαίνει πως είμαστε προσωρινοί και περαστικοί σε αυτόν τον κόσμο και πως η ζωή μας ανήκει στους άλλους ως θυσία και διακονία.

Ύπό τις λαοσυνάξεις στην απόλυτη σιωπή

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος μιλά στη Θεσσαλονίκη (14.6.2000)

Όλοι θυμόμαστε τις λαοσυνάξεις που διοργάνωσε η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας εναντίον της απόφασης της κυβέρνησης Σημίτη για τη διαγραφή του θρησκευματος από τις ταυτότητες. Αυτό είχε γίνει κατόπιν συμφωνίας του Σημίτη με το Εβραϊκό Συμβούλιο των ΗΠΑ.

Τότε η συντριπτική πλειοψηφία του λαού είχε αντιπαχθεί σε αυτήν τη φανερό προσπάθεια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για περιθωριοποίηση της Εκκλησίας και την αποβολή της από την κοινωνική ζωή.

Τότε ο κ. Κώστας Καρα-

μανλής είχε υπογράψει για τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το θέμα αυτό και είχε υποσχεθεί ότι ως κυβέρνηση θα έλυσε το θέμα. Τώρα εκπνέει η κυβέρνησή του και όχι μόνο δεν πραγματοποίησε τις υποσχέσεις του, αλλά «τηρεί σιγήν ιχθύος», όπως βέβαια και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Τι θα κάνει ο πιστός λαός μπροστά στην κοροϊδία που του γίνεται;

ΕΡΩΤΗΣΗ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Η προαιρετική αναγραφή του θρησκευματος στις ταυ-

τότητες ανήκει στις ανεκπλήρωτες δεσμεύσεις του κυβερνώντος κόμματος.

Είναι γνωστό ότι 3.500.000 Έλληνες αξίωσαν την ικανοποίηση αυτού του αιτήματος με τον κατηγορηματικότερο τρόπο στο άτυπο δημοψήφισμα της Εκκλησίας.

Και είναι εξίσου γνωστό ότι η επίλυση δεν συνεπάγεται καμία δαπάνη.

Διερμηνεύοντας τη ρητή ή εικαζόμενη βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, ερωτούμε πότε πρόκειται να φέρει στη Βουλή τη σχετική ρύθμιση η Κυβέρνηση;

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας παρακολουθεί την εκδήλωση των Αθηνών (21.6.2000)

ΎΑναβάθμιση ή κλοπή του Ταμείου Κληρικών;

Ερωτήματα προς τον υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας Βασίλη Μαγγίνα απευθύνει η «Παγκληρική - Παλλαϊκή Αγωνιστική Κίνηση» σχετικά με το Ταμείο Προνοίας των Κληρικών:

Κύριε υπουργέ, στις 14 Ιουνίου δηλώσατε στη Βουλή: «Το Ταμείο Πρόνοιας Ορθοδόξου και Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδας (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.) εμφανίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα» το ίδιο επαναλάβατε και στις 19 Ιουνίου.

Παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε:

Πού οφείλονται αυτά τα «σοβαρά οικονομικά προβλήματα», δεδομένου ότι τα έσοδα του Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. από τη μισθοδοσία των εφημερίων, από τα κληρικόσημα, από τις ενορίες, από τις μεγάλες καταθέσεις στην Τρά-

πεζα της Ελλάδος και από τα ενοίκια των ακινήτων είναι τεράστια και κανονικά θα έπρεπε να υπεραρκούν για το χορηγούμενο εφάπαξ;

Μήπως υπάρχει κάποια σχέση με την κακοδιαχείριση που αναφέρεται στα πορίσματα των δύο οικονομικών ελέγχων που έγιναν από το υπουργείο σας;

Μήπως σε αυτά τα «σοβαρά οικονομικά προβλήματα» οφείλεται η μεγάλη καθυστέρηση στη χορήγηση του εφάπαξ των κληρικών, η οποία εμφανίζεται από το έτος 2004;

Η ένταξη του Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων ως ξεχωριστού κλάδου με οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια, κάτι που επεξεργάζεστε ως λύση, θα λύσει μόνιμα αυτά τα «σοβαρά οικονομικά προβλήματα» και θα διασφαλίσει τη σταθερή — και όχι μόνο

την πρόσκαιρη — χορήγηση του εφάπαξ των κληρικών; Εμείς, πάντως, σε συζητήσεις μας με εκπροσώπους του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, παίρνουμε την απάντηση ότι αυτό δεν θα συμβάλει οικονομικά και αν, λόγω κακοδιαχείρισης, υπάρξει στον ξεχωριστό κλάδο που θα δημιουργηθεί έλλειμμα, τότε το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων δεν θα το καλύψει και απλά θα σταματήσει να δίνεται το εφάπαξ στους κληρικούς.

Είναι θλιβερό, ενώ παρέχονται υψηλοί μισθοί στους μητροπολίτες, οι εφημέριοι, οι οποίοι πραγματικά υπηρετούν το λαό, να περιφρονούνται από την Πολιτεία και μάλιστα σε μια ηλικία που λόγω ασθενειών και σωματικής αδυναμίας, έχουν ιδιαίτερη ανάγκη στήριξης με τη χορήγηση του εφάπαξ.

Περιμένουμε απαντήσεις.

Χριστιανοδημοκρατικά

Ύψιστο κατ'αδείασμα και κατ'αδείασμα

«Αστοχίες, λάθη και ιστορικά αποπήματα υπήρχαν στο βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, που αναγνωρίστηκαν από τη συγγραφική ομάδα». Αυτά δήλωσε η υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Μαριέττα Γιαννάκου την Πέμπτη 2.8.2007.

Την Κυριακή 5.8.2007 η επικεφαλής της συγγραφικής ομάδας Μ. Ρεπούση δηλώνει στην «Ελευθεροτυπία»: «Υπήρξαν αστοχίες και λάθη» όχι όμως ιστορικά αποπήματα, ενώ ήταν λάθος της Υπουργού να αποδώσει την παραδοχή τους στη συγγραφική ομάδα».

Για τη Χ.Δ. η όλη φιλοσοφία και στόχευση του βιβλίου ήταν και παραμένει άστοχη. Όμως, η αρμόδια Υπουργός, η οποία στην αρχή και εκείνη δήλωνε ότι οι αντιδράσεις προέρχονται από κάποιες μειοψηφίες εθνικιστών, τώρα ομολογεί η ίδια ότι το βιβλίο περιέχει λάθη, αβλεψίες αλλά και ιστορικά αποπήματα και επομένως οφείλει να απαντήσει:

1. Ποιά ήταν τα αποπήματα αυτά και κυρίως με ποιο τρόπο θα αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια στη συνείδηση των παιδιών που διδάχθηκαν τα «ιστορικά αποπήματα»;

2. Εφόσον, όπως είπε η κ. Γιαννάκου, η συγγραφική ομάδα δέχθηκε ότι υπήρχαν «ιστορικά αποπήματα», τότε με ποια λογική, ποια δεοντολογία, με ποιο νόμο δεν κινήθηκαν οι διαδικασίες άρσης της απόφασης που ανέθετε σε αυτήν την ομάδα τη συγγραφή του βιβλίου;

«Λάθη και αβλεψίες» συναντώνται σε πλήθος συγγραμμάτων και διορθώνονται. «Τα αποπήματα», όμως, φανερώνουν ή άγνοια του συγγραφέα για το αντικείμενο που του ανατέθηκε να πραγματευθεί, ή σκοπιμότητα. Και στη μία και στην άλλη περίπτωση είναι αδιανόητο να συνεχίζουμε να τον θεωρούμε άξιο να περατώσει το έργο που του ανέθεσε η Πολιτεία. Εκτός εάν η άγνοια ή η σκοπιμότητα χαρακτηρίζεται και τον εκπρόσωπο του αναθέτοντος.

Βέβαια, όπως ήταν αναμενόμενο, η συγγραφέας Μαρία Ρεπούση κατ'αδείασμα την υπουργό Μαριέττα Γιαννάκου και είπε ότι ήταν «λάθος της υπουργού» να πει ότι η συγγραφική ομάδα αναγνώρισε την ύπαρξη ιστορικών αποπημάτων. «Μόνο λάθη και αβλεψίες δεχθήκαμε ότι υπήρχαν», πρόσθεσε.

Τώρα αν το κατ'αδείασμα της Μαρίας στη Μαριέττα ή το αδείασμα της Μαριέττας στη Μαρία που προηγήθηκε είναι δικαιολογημένα, αυτό μας είναι αδιάφορο. Μας ενδιαφέρει να αρθεί το ατόπημα της Κυβέρνησης να διατηρήσει σε ισχύ ένα βιβλίο που έχει κριθεί άστοχο στη δομή, φιλοσοφία και στόχευσή του.

Λεπτομέρεια: Καμμία ένδειξη ευθείας δεν εκδηλώθηκε παρ' αμφοτέρους. Σιγά μην στάξει η ουρά του γαϊδαρού...!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ

Μαύρο» σέ αυτούς που μᾶς λιγοστεύουν τή ζωή

Τώρα που οι πυρκαγιές προκάλεσαν αθεράπευτα τραύματα «στο σώμα» της Ελλάδας, τώρα που σε πολλές περιοχές καταστράφηκαν η γεωργία, η κτηνοτροφία και ο τουρισμός, τα δύο κόμματα εξουσίας θυμήθηκαν το περιβάλλον και ανασύρουν την προστασία του από την αφάνεια, ενώ την κάνουν προτεραιότητα του δημόσιου διαλόγου.

Όχι βέβαια από πραγματικό ενδιαφέρον, αλλά από μικροκομματική ιδιοτέλεια και ψηφοθηρική σκοπιμότητα, επειδή η αγωνία για το περιβάλλον παύει να είναι προνόμιο των λίγων ονειροπόλων και γραφικών. Γίνεται έγνοια και καθημερινότητα πολλών, οι οποίοι αποκτούν αντανάκλαστικά οικολογικής ευαισθησίας.

Τόσα χρόνια ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έπραξαν ελάχιστα ή τίποτα για την πρόληψη και τον έγκαιρο σχεδιασμό έργων προστασίας από τους φυσικούς κινδύνους. Το σύστημα δασοπροστασίας, διαχρονικά ανέτοιμο και ασυντόνιστο, με μεγάλο έλλειμμα πολιτικής και επιχειρησιακής διεύθυνσης, αποδεικνύεται αδύναμο να ανταποκριθεί σε στοιχειώδεις διαχειριστικές ανάγκες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η Ελλάδα να μετατρέπεται τους καλοκαιρινούς μήνες σε καπνίζοντα ερείπια, σε στάχτες και αποκαΐδια. Να χάνει ανθρώπους και το φυσικό της πλούτο.

Εύλογα ο πολίτης αισθάνεται απροστάτευτος και έρμαιο των περιστάσεων. Νιώθει ότι ζει σε μια χώρα που αδυνατεί να τον προστατεύσει από τις αρπακτικές διαθέσεις άσπονδων φίλων με τους οποίους γειτονεύουμε, από τις ληστρικές διαθέσεις ασύδοτα δρώντων συμμοριών και κακοποιών ακόμα και από τα φυσικά φαινόμενα.

Τόσα χρόνια ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. εγκληματούν βαρέως κατά του περιβάλλοντος, αφήνοντας ατιμώρητους και ανενόχλητους όσους: — οικοπεδοποιούν και οικοδομούν καθημερινά και αθόρυβα δασικές εκτάσεις. — λειτουργούν παράνομα λατομεία. — βρωμίζουν λίμνες και ποτάμια με τα α-

πόβλητα των βιομηχανιών και βιοτεχνιών τους.

— χτίζουν σε μπαζωμένα ρέματα και σε καμμένη δασική γη.

— οικοδομούν σε καταπατημένους κοινόχρηστους αστικούς χώρους.

ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ενεργούν ως ηθικοί αυτουργοί των εμπρησμών δασών, όταν:

1. Αρνούνται την κατάρτιση δασολογίου και την επικύρωση των δασικών χαρτών, κάτι που εκκρεμεί από το 1979.

2. Αφήνουν ανοικτό το «παράθυρο» στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς να διεκδικούν για δόμηση χιλιάδες στρέμματα δάσους ανά την επικράτεια.

3. Απορρίπτουν σχέδιο-σωτηρία για τα δάση που είχε καταρτισθεί το 1992-

Του ΗΡΑΚΛΗ ΚΑΝΑΚΑΚΗ

93 από ειδική ομάδα επιστημόνων, ανωτάτων δικαστών, καθηγητών Α.Ε.Ι. και δασολόγων, το οποίο προέβλεπε εγκατάσταση συστήματος συνεχούς επιτήρησης των δασών από δορυφόρο και επεξεργασία των πληροφοριακών δεδομένων με ψηφιακή τεχνολογία.

Ο λόγος είναι προφανής: το σύστημα ήταν σε θέση να καταγράφει αυτόματα όλα τα δάση αλλά και την αυθαίρετη δόμηση κατά μήκος και πλάτος της χώρας. Αυτό θα σήμαινε πάταξη της αυθαίρετης δόμησης, της οικοπεδοποίησης και τιμεντοποίησης σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος, άρα σοβαρό πολιτικό κόστος.

4. Παράγουν νόμους και διατάξεις που νομιμοποιούν τα αυθαίρετα στις δασικές εκτάσεις, προωθούν τον αποκαρκτηρισμό δασικής γης, παραχωρούν και εκποιούν αιγιαλούς και παραλίες σε ιδιώτες. Προσφάτως, η Ν.Δ. δεν αποπειράθηκε αναθεώρηση των άρθρων 24 και 117 του Συντάγματος, με την ο-

Πινακίδες στά κεφάλια μας

Ένας ογκώδης φάκελος στοιχείων που αφορά την παράνομη ανέγερση διαφημιστικών πινακίδων στους δρόμους έφτασε πριν λίγες μέρες στα γραφεία της «Χ». Αφορά τα αυθαίρετα διαφημιστικά παραπήγματα κατά μήκος των οδών, τα οποία δεν διαθέτουν άδεια ούτε από την Πολεοδομία, ούτε από τους Δήμους, ενώ δεν διαθέτουν παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, αλλά, παρ' όλα αυτά, φωτίζονται με κλεμμένο (!) ρεύμα. Τα παραπήγματα αυτά είναι «απαγορευμένα», σύμφωνα με τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, όπως διαβάζουμε σε σχετική απάντηση του υπουργού Μιχάλη Λιάπη στη Βουλή (19/7/2007), με βάση το άρθρο 11 του Κώδικα: «Απαγορεύεται κάθε διαφήμιση που πραγματοποιείται με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο στα εκτός κατοικημένης περιοχής τμήματα των χαρακτηρισμένων εθνικών και επαρχιακών οδών ή αυτοκινητοδρόμων και σε ζώνη μέτρων και σε ζώνη μέτρων και από τις δύο πλευρές του άξονα των οδών αυτών (...) Η παράνομη ζώνη απαγόρευσης περιορίζεται στα σαράντα μέτρα...» σε δρόμους που διέρχονται μέσα από κατοικημένη περιοχή.

Οι αναρτημένες διαφη-

μισίες στους δρόμους, σύμφωνα με έρευνες που έχουν γίνει, ευθύνονται σχεδόν για το 1/3 (!) των τροχαίων ατυχημάτων, είτε λόγω της προσοχής των οδηγών, είτε ως ακίνητα εμπόδια που έχουν τραγικές συνέπειες σε περίπτωση πρόσκρουσης... Αυτός είναι και ο λόγος που έχουν απαγορευθεί σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Τώρα, γιατί δεν καταργούνται και στην Ελλάδα; Εδώ αρχίζει η ελληνική ιστορία...

Σύμφωνα με στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας, η ιστορία αυτή έχει απ' όλα: αυθαιρέσιες και παρανομίες, μαύρο χρήμα, κλοπή, διαπλεκόμενα

συμφέροντα, «κουμπάρους» κ.λπ. Η ιστορία με λίγα λόγια έχει ως εξής: Οι εταιρείες που μονοπωλούν τη διαφημιστική χρήση των πινακίδων, ελέω κουμπαριάς, «χαρίζουν» στα κόμματα τον διαφημιστικό τους χώρο, όποτε έχουμε Εκλογές. Όλοι γνωρίζουμε ότι η διαφήμιση, μέρες που είναι θα το ζήσουμε και πάλι, είναι το Α και το Ω της πολιτικής επικράτησης

στις Εκλογές. Συνεπώς, οι ιδιοκτήτες των παράνομων και αυθαίρετων αυτών πινακίδων κερδίζουν με τον τρόπον αυτό μια εσασεί ασυλία και συνεχίζουν να καταπατούν νόμους, να «λαδώνουν» Δημοτικές Αρχές, να κλέβουν το ρεύμα από τη ΔΕΗ – από τους δημότες ακριβέστερα, αφού οι Δήμοι το πληρώνουν εν τέλει – και το κυριότερο, να γίνονται πρόξενοι θανατηφόρων τροχαίων δυστυχημάτων, με νεκρούς τις περισσότερες φορές νέους ανθρώπους.

Τί και αν έχουν γίνει επανειλημμένες ερωτήσεις στη Βουλή από βουλευτές όλων των κομμά-

των οι οποίοι ευαισθητοποιήθηκαν, τί και αν οι συναρμόδιοι υπουργοί έχουν καταδείξει το παράνομο των διαφημιστικών πινακίδων, τί και αν υπάρχουν σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Επιθεωρητή Δημοσίας Διοίκησης... η παρανομία συνεχίζεται με όλες τις Κυβερνήσεις!

Ε, λοιπόν, εάν πράγματι ως πολίτες δεν θέλουμε να θρηνησουμε άλλα θύματα των διαφημιστικών αυτών εταιρειών, έχουμε τη λύση: στις προσεχείς Εκλογές ούτε μία ψήφος σε όποιον ή όποια διαφημιζέται από τις παράνομες πινακίδες στους δρόμους. Και μη σπάτε το κεφάλι σας για το ποιές απ' όσες βλέπετε είναι παράνομες. Όλες είναι παράνομες, καθώς καμία δεν πληρεί τους πολεοδομικούς κανόνες και τους κανόνες του ΚΟΚ. Το υπουργείο Δημοσίας Τάξης έχει καταγράψει περισσότερες από 6.000 παράνομες πινακίδες, μόνο που στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν νόμιμες. Ο νόμος είναι σαφής:

Ας κόψουμε λοιπόν κλήση παράβασης και αμαυρίσουμε όσους διαφημίζονται σε αυτές... Και προσοχή στα τρακαρίσματα!

K. M.

Τό δίς εξαμαρτεῖν

Τον Ιούλιο ανακοινώθηκε η μετακίνηση της Πρέσβευς της Ελλάδος στα Σκόπια Θεοδώρας Γροσομανίδου, επειδή είχε δώσει συνέντευξη στο ένθετο περιοδικό της βρετανικής εφημερίδας «Financial Times», με την οποία αποδεχόταν τις σκοπιανές θέσεις για το θέμα του ονόματος του κρατιδίου.

Η εν λόγω διπλωμάτης δεν δημιούργει ζημιά για πρώτη φορά. Πριν είκοσι περίπου χρόνια, όταν ήταν πρόξενος στη Σμύρνη, είχε και πάλι μετακινηθεί, επειδή είχε συνάψει σχέσεις με Τούρκο. Η προαγωγή της αργότερα είχε α-

πορριφθεί από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο με ψήφους 4 κατά 1 επί υπουργίας Πάγκαλου, ενώ προάγεται επί υπουργίας Γεωργίου Παπανδρέου μεταγενέστερα.

Μετά την πρόσφατη μετάθεσή της στην Αθήνα, απλά τοποθετήθηκε σε άλλη θέση. Δεν θα είναι καθόλου παράδοξο οι ζημιές της κ. Γροσομανίδου να τριτώσουν, εφόσον δεν απομακρύνεται παρά τα επανειλημμένα αποπήματά της. Μήπως πρέπει να υποθέσουμε ότι έχει ισχυρούς προστάτες;

A.-K.E.

MANΩΛΗΣ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ